

Oversigt over domspraksis i sager om menneskehandel efter straffelovens § 262 a

Version 20. februar 2025

Beskrivelsen af sagerne om overtrædelse af straffelovens § 262 a nedenfor er opdelt i fire afsnit indeholdende henholdsvis [\[1\] højesteretsdomme](#), [\[2\] landsretsdomme](#), [\[3\] byretsdomme](#) og [\[4\] frifindende domme](#). Afgørelserne er opstillet i kronologisk rækkefølge. Oversigten opdateres løbende.

Hvis dommen findes i Vidensbasen, eller er trykt i Ugeskrift for Retsvæsen eller i Tidsskrift for Kriminalret, vil det fremgå i en parentes i forlængelse af dommens overskrift. Hvis der intet er anført, findes der ingen henvisninger.

Der er i skrivende stund ikke afsagt nogen endelige domme i sager om menneskeudnyttelse efter straffelovens § 262 b. Denne oversigt vil blive opdateret, så snart der foreligger domspraksis vedrørende menneskeudnyttelse.

1. Højesteretsdomme

Dom 1.1. Højesterets dom af 23. marts 2009 ([AM2009.03.23H](#), U.2009.1439 og TfK2009.429/2)

- **T2: Fængsel i 3 år og 6 måneder**
- **(T1: Fængsel i 2 år. Se landsretsdom [nr. 2.3](#))**

T1 og T2 blev i by- og landsretten fundet skyldig i tre tilfælde af menneskehandel efter straffelovens § 262 a begået over for fire tjekkiske kvinder i forskellige perioder fra september 2004 til 16. februar 2007, idet de tiltalte med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution havde rekrutteret (bortset fra en af kvinderne), medvirket til at transportere (bortset fra en af kvinderne) og huset kvinderne under anvendelse af anden utilbørlig måde (§ 262 a, stk. 1, nr. 5). Det blev under sagen lagt til grund, at de tiltalte ved misbrug af deres autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling formåede dem til at prostituere sig og betale de beløb, som de tjente, til de tiltalte.

T1 og T2 blev endvidere i by- og landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, ved fra september 2004 til 16. februar 2007 at have begået rufferivirksomhed i relation til de fire handlede tjekkiske kvinder. Begge retsinstanser fandt, at det var muligt at dømme både for rufferi og menneskehandel og henviste i den forbindelse til at rufferivirksomheden var begået over en længere periode, samt til at det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 262 a, hvoraf bl.a. fremgår, at ”straffelovens §§ 228 og 229 vil fortsat være gældende med henblik på at kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om rufferi mv., som ikke har karakter af menneskehandel omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 262 a.”

Landsretten fandt modsat byretten, at T1 og T2 endvidere var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, begået i februar 2007 over for den ene af de handlede kvinder.

T1 blev i byretten idømt fængsel i 2 år samt udvist i 10 år.

+

T2 blev i byretten idømt fængsel i 3 år og 6 måneder samt udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Straffen omfattede tillige straf i henhold til tidligere dom, hvor T2 blev idømt betinget fængsel i 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 262 a, jf. Københavns Byrets dom af 28. januar 2005 gengivet i oversigten under nr. 3.1. Ved straffastsættelsen lagde byretten i skærpende retning vægt på, at T2 tidligere var dømt for menneskehandel, og at forholdene delvist var begået i prøvetiden for denne dom.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse vedrørende straffastsættelsen (to voterende stemte vedrørende T2 for fængsel i 3 år og 9 måneder). Landsretten lagde herved vægt på de samme omstændigheder, som byretten. Landsretten lagde endvidere vægt på oplysningerne om de handlede kvinders personlige forhold, herunder at to af kvinderne var henholdsvis 19 år og 17 år (rettelig var begge kvinder 19 år, hvilket blev oplyst under højesteretssagen), da de tiltalte skaffede dem til Danmark og udnyttede dem ved prostitution. Landsretten fremhævede i den forbindelse de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for alle kvinderne, der var i en særlig sårbar situation, idet de ikke kunne tale dansk, kom fra dårlige sociale kår og var uden selvværd, ligesom kvinderne overvejende af de tiltalte blev kørt til og fra Skelbækgade, hvor de tiltalte holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution.

Landsretten stadfæstede endvidere udvisningen vedrørende T1. Vedrørende T2 ændrede landsretten byrettens afgørelse, således at T2 ligeledes blev udvist med indrejseforbud i 10 år.

T2 fik herefter tilladelse til at indbringe landsrettens dom for Højesteret.

T2 påstod frifindelse for menneskehandel, subsidiært formildelse. Endvidere påstod T2 frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært betinget udvisning.

Til støtte for frifindelsespåstanden anførte T2, at han var dømt for ”anden utilbørlig fremgangsmåde” efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, hvilket var en adfærd, der ikke var strafbar før indførelsen af § 262 a. Bestemmelsen indebærer således en nykriminalisering, hvilket T2 anførte er i strid med forarbejderne til bestemmelsen. Endvidere anførte T2, at han ikke kunne straffes for menneskehandel, når han samtidig var fundet skyldig i rufferi.

Anklagemyndigheden påstod straffen skærpet samt udvisning for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Vedrørende det af tiltalte anførte om nykriminalisering gjorde anklagemyndigheden gældende, at straffelovens § 262 a blev indført bl.a. for at sikre korrekt opfyldelse af Danmarks internationale forpligtelser, og at den adfærd – misbrug af autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling, hvorved de tiltalte formåede kvinderne til at prostituere sig – som T2 var dømt for, er omfattet af definitionen på menneskehandel i både protokollen til Palermo-konventionen og EU-rammeafgørelsen.

Vedrørende det af tiltalte anførte om straf i sammenstød gjorde anklagemyndigheden gældende, at der ikke var noget til hinder for, at der straffes i sammenstød for menneskehandel og rufferi, idet gerningsindholdet i de to bestemmelser er forskelligt, ligesom beskyttelsesinteressen ikke er sammenfaldende.

Vedrørende nykriminaliseringen i straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, udtalte Højesteret, at det ikke kunne føre til frifindelse for menneskehandel, at det i forarbejderne til straffelovens § 262 a er anført, at det ikke havde været hensigten at kriminalisere nye forhold.

Vedrørende straf i sammenstød udtalte Højesterets flertal (tre dommere) følgende:

”Forhold 4 om overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, angår de samme kvinder og den samme gerningsperiode som forhold 1-3 om overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1.

Gerningsbeskrivelsen i forhold 1-3 omfatter menneskehandel med henblik på udnyttelse af de pågældende kvinder ved kønslig usædelighed til opnåelse af økonomisk vinding. Vi finder, at strafansvaret for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, under disse omstændigheder absorberer strafansvar for overtrædelse af lovens § 228, stk. 1, nr. 2.”

Mindretallet (to dommere) udtalte vedrørende straf i sammenstød følgende:

”Efter ordlyden af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, og § 262 a og forholdet mellem bestemmelserne er der efter vores opfattelse ikke grundlag for ved straf efter § 262 a, stk. 1, at anse et samtidig realiseret § 228-forhold for absorberet.”

Både T2 og T1 blev herefter frifundet for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2.

Vedrørende strafudmålingen udtalte Højesteret, at frifindelsen for rufferi efter sagens omstændigheder var uden betydning for strafudmålingen. Fællesstraffen for T2 på 3 år og 6 måneder blev herefter stadfæstet. Udvisningen blev ændret til udvisning for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Dom 1.2. (”Hvæpsebo, celle 3”) Højesterets dom af 29. maj 2017 (AM2017.05.29H, U2017.2593/1 og TfK2017.928/1)

- **T1: Fængsel i 3 år og 6 måneder**
- **T2: Fængsel i 3 år**
- **T3: Fængsel i 3 år**

T1, T2 og T3, der er søskende, blev fundet skyldige i menneskehandel af 3 personer efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4, begået over for en række rumænere i perioden 1. juli 2012 til 25. februar 2015, idet de tiltalte med det formål at udnytte dem til at begå strafbare handlinger havde stillet arbejde i udsigt og i den forbindelse rekrutteret og kørt dem til Danmark. Landsretten fandt, at udnyttelse af andres identitet er omfattet af § 262 a, stk. 1, selvom den udnyttede person ikke fysisk har deltaget i udførelsen af de strafbare handlinger eller vidst, at de fandt sted, såfremt de øvrige betingelser er opfyldt. Dette understøttes af den udvidede definition i direktivet om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel mv. T1 og T2 blev ligeledes dømt efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 3, for at have fremsat trusler efter straffelovens § 266 over for to af de forurettede samt efter straffelovens § 244 for at have udøvet vold over for en forurettet. Landsretten fandt det derimod ikke bevist, at der over for de tre forurettede havde været anvendt ”anden utilbørlig fremgangsmåde”, hvorfor de tre tiltalte blev frifundet for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5.

T1 og T3 blev endvidere dømt efter straffelovens § 123 for henholdsvis at have fremsat trusler og vidnetrusler over for tre personer. T1 havde på et tidspunkt i perioden mellem 1. august 2015 til 9. september 2015 opsøgt en af de forurettede i Rumænien og truet med at sætte ild til vedkommendes hus, mens T3 på et tidspunkt forud for 9. september 2015 sendte breve indeholdende vidnetrusler til to forurettede.

De tiltalte blev ydermere dømt for bedrageri og databedrageri, jf. straffelovens § 279 og § 279 a, jf. § 286, stk. 2, jf. til dels § 21, for at have skaffet sig eller andre uberettiget vinding og retsstridigt at have fremkaldt, udnyttet eller bestyrket en vildfarelse for derved svigagtigt at have udnyttet 31 personers identitet eller selskaber knyttet til disse identiteter. De tiltalte anvendte de udnyttedes identiteter til blandt andet at oprette telefonabonnementer, kontokort med kreditmuligheder, yde lån samt sælge eller lease varer uden samtykke fra de udnyttede personer, som i øvrigt ikke havde kendskab til eller kun

begrænset viden om de tiltaltes forehavende. Landsretten fandt det ligesom byretten bevist, at hverken de tiltalte eller de udnyttede rumænere havde vilje eller evne til at betale den stiftede gæld.

Som led i overtrædelsen af straffelovens § 279 a blev de tiltalte fundet skyldige i forsætligt at have handlet i strid med opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 2, for at have anvendt tre personers identitet til at indberette fiktiv løn og for højt fastsat A-skat og arbejdsmarkedsbidrag med det formål at skaffe sig uberettiget vinding.

I byretten blev T1, T2 og T3 idømt fængsel i henholdsvis 3 år, 2 år og 2 år og 3 måneder samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Landsretten skærpede byrettens dom, idet fængselsstraffen forhøjedes til 3 år og 6 måneder for T1 samt 3 år for T2 og T3. Landsretten tiltrådte byrettens begrundelser for domsfældelserne, herunder at de tiltalte i vidt omfang har handlet efter fælles aftale og forståelse og samarbejdet med øvrige familiemedlemmer. Vedrørende T1 skyldes den længere straf, at han har haft en ledende rolle i forløbet. Ved strafudmålingen lagde Landsretten endvidere vægt på karakteren og grovheden af de forhold, de tiltalte er blevet domfældt for. Landsretten lagde tillige vægt på den tidsmæssige udstrækning af de kriminelle forhold, samt at der var tale om grænseoverskridende kriminalitet, hvor et større antal personer blev bragt til Danmark med henblik på udnyttelse af deres identitet for at opnå økonomisk udbytte ved bedragerier og databedragerier.

Landsretten stadfæstede udvisningen af de tiltalte, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5, da udvisningen ikke kunne antages at være belastende for de tiltalte.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom. For Højesteret angik sagen, om forholdene efter landsrettens bevisresultat var omfattet af straffelovens § 262 a om menneskehandel. Derudover skulle Højesteret tage stilling til strafudmålingen.

Højesteret fastslog, at ordlyden i straffelovens § 262 a, stk. 1, der omfatter nærmere beskrevne handlinger, som foretages med henblik på bl.a. ”udnyttelse af den pågældende ved ... strafbare handlinger”, måtte forstås således, at det ikke er et krav, at den udnyttede har deltaget i udførelsen af de strafbare handlinger eller skal have haft kendskab hertil. Bestemmelsens formål og forarbejder gav ikke grundlag for en anden forståelse.

Efter landsrettens bevisresultat tiltrådte Højesteret, at de tiltalte var dømt for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, og at straffene var passende udmålt.

2. Landsretsdomme

Dom 2.1. Østre Landsrets dom af 17. juni 2005 (TfK 2005.628/2)

- **T1: Fængsel i 3 år og 6 måneder**
- **T2: Fængsel i 3 år og 9 måneder (straffastsættelsen afgjort ved Østre Landsrets dom af 16. september 2005)**

De tiltalte (T1 og T2) blev dømt for at have udøvet rufferivirksomhed som omhandlet i straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, ved i perioden fra medio 1998 til december 2003 for vindings skyld i forening med andre at have forledt ikke under 20 østeuropæiske kvinder (fortrinsvis tjekkiske) til kønslig usædelighed, idet de med trussel om vold tvang kvinderne, der drev prostitution, til at betale sig eller medgerningsmændene beløb, der ikke var under 300 kr. og ofte betydeligt højere pr. dag. Det blev lagt til grund, at der herved blev opnået en samlet fortjeneste på ikke under 2,5 mio. kr.

De tiltalte blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 262 a ved i forening med andre med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution at have rekrutteret, modtaget og haft kontrol med ikke under 20 østeuropæiske kvinder under anvendelse af tvang, frihedsberøvelse eller udnyttelse af sårbar stilling. Det blev under sagen lagt til grund, at kvinderne i Tjekkiet blev handlet flere gange, tvunget til at tjene penge ved prostitution, tvunget til København, hvor de blev handlet, holdt under opsyn og tvunget til at tjene penge ved prostitution.

Landsretten bemærkede, at det på baggrund af ordlyden i § 262 a og forarbejderne til bestemmelsen ikke findes udelukket, at der straffes for menneskehandel efter § 262 a, hvor menneskehandlen er foretaget med henblik på, at gerningsmanden opnår økonomisk vinding, eller med henblik på gerningsmandens egen udnyttelse af den pågældende, og at der tillige straffes for en efterfølgende rufferivirksomhed efter § 228, navnlig henset til at den har strakt sig over en meget lang periode.

I byretten blev T1 idømt fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist af Danmark for bestandig. Landsretten stadfæstede afgørelsen. Sanktionsfastsættelsen vedrørende T2 blev udsat på indhentelse af mentalundersøgelse, hvorefter landsretten ved dom af 16. september 2005 skærpede byrettens dom på 3 års fængsel til fængsel i 3 år og 9 måneder.

Byretsdommen vedrørende de øvrige medgerningsmænd er omtalt nedenfor under dom [nr. 3.0](#). Byretsdommen vedrørende en udskilt medgerningsmand er omtalt nedenfor under dom [nr. 3.1](#).

Dom 2.2. Østre Landsrets dom af 27. september 2006

- **T: Fængsel i 3 år**

T blev fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1, ved fra foråret 2005 og til august 2005 under anvendelse af trussel om vold at have afkrævet tre tjekkiske prostituerede mellem 300 kr. og 500 kr. pr. dag for at få lov til at arbejde som prostituerede i området omkring Skelbækgade i København samt trusler efter straffelovens § 266 og overtrædelse af § 216, jf. § 224, ved at have truet en af de prostituerede kvinder med, at hun ville blive likvideret og ikke se sin mor igen, hvorefter han tvang hende til oralsex.

Endvidere blev T fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a (og vold efter § 244) vedrørende den ene prostituerede, der var flygtet til Århus, idet han opsøgte hende og ved ulovlig tvang transporterede hende tilbage til København med henblik på, at hun skulle fortsætte med at arbejde som prostitueret og aflevere sine indtægter til ham. Byretten udtalte hertil, at det hverken efter ordlyden eller forarbejderne til straffelovens § 262 a ses at være et krav, at en sådan transport skal overskride landegrænser. Herudover blev T fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, og § 244 ved at have tvunget den pågældende prostituerede kvinde ind i sin bil og kørt hende til Fisketorvets parkeringsdæk, hvor han tildelte hende et knytnæveslag.

T blev idømt 2 års fængsel i byretten og udvist med indrejseforbud i 10 år.

Landsretten skærpede straffen til 3 års fængsel, idet der blev lagt på karakteren af den begåede kriminalitet, herunder tiltaltes gentagne udnyttelse af og tvang over for vanskeligt stillede, unge udenlandske kvinder.

Dom 2.3. Østre Landsrets dom af 25. juni 2008 (U.2008.2378/2 og TfK2017.710/1)

- **T1: Fængsel i 2 år**

- **T2: Ankede - Fængsel i 3 år og 6 måneder, jf. højesteretsdom nr. 1.1.**

T1 blev i byretten og landsretten fundet skyldig i tre tilfælde af menneskehandel efter straffelovens § 262 a begået i forening med T2 over for fire tjekkiske kvinder i forskellige perioder fra midten af 2006 til 16. februar 2007. De tiltalte havde - med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution - rekrutteret (bortset fra en af kvinderne), medvirket til at transportere (bortset fra en af kvinderne) og huset kvinderne under anvendelse af anden utilbørlig måde (§ 262 a, stk. 1, nr. 5). Det blev under sagen lagt til grund, at de tiltalte ved misbrug af deres autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling formåede dem til at prostituere sig og betale de beløb, som de tjente, til de tiltalte.

T1 blev endvidere i by- og landsret dømt for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, begået i forening med T2 i samme periode som menneskehandlen og i relation til de samme kvinder.

Landsretten fandt modsat byretten, at T1 og T2 endvidere var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, begået i februar 2007 over for den ene af de handlede kvinder.

T1 blev i byretten idømt fængsel i 2 år samt udvist i 10 år. Byretten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at T1's rolle i forhold til T2 var at hjælpe T2 bl.a. ved i visse tilfælde at lokke kvinderne til Danmark, at indsamle penge fra kvinderne og videregive dem til T2, at sørge for at kvinderne passede deres arbejde som prostitueret samt i øvrigt at holde øje med kvinderne og videregive oplysninger om kvindernes færden til T2.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse vedrørende straffastsættelsen. Landsretten lagde herved vægt på de samme omstændigheder, som byretten. Landsretten lagde endvidere vægt på oplysningerne om de handlede kvinders personlige forhold, herunder at to af kvinderne var henholdsvis 19 år og 17 år (begge var rettelig 19 år, jf. højesteretsdom nr. 1.1.), da de tiltalte skaffede dem til Danmark og udnytte dem ved prostitution. Landsretten fremhævede i den forbindelse de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for alle kvinderne, der var i en særlig sårbar situation, idet de ikke kunne tale dansk, kom fra dårlige sociale kår og var uden selvværd, ligesom kvinderne overvejende af de tiltalte blev kørt til og fra Skelbækgade, hvor de tiltalte holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution.

Landsretten stadfæstede endvidere udvisningen vedrørende T1.

Ved Højesterets dom af 23. marts 2009 gengivet under nr. 1.1. blev T1, der ikke var omfattet af anken til Højesteret, i medfør af retsplejelovens § 936, stk. 1, jf. § 927, stk. 2, frifundet for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2.

Dom 2.4. Vestre Landsrets dom af 1. juli 2009 (TfK2009.773)

- **T1 og T2: Fængsel i 3 år**

T1 født i 1964 og T2 født i 1968 blev begge fundet skyldige i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. til dels stk. 2, ved i perioden fra december 2007 til marts 2008 at have rekrutteret to kvinder på henholdsvis 17 og 20 år fra en sigøjnerghetto i Slovakiet med det formål at udnytte dem ved prostitution i Danmark. Efter rekrutteringen transporterede de tiltalte kvinderne til Danmark og husede dem i de tiltaltes egen lejlighed. De tiltalte havde endvidere indrykket sexannoncer i nogle aviser, ligesom de passede telefon i "forretningen" og fastsatte priserne for de seksuelle ydelser. Kvinderne blev kørt til og fra kunderne af de tiltalte, der holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution, ligesom det var de tiltalte, der modtog betaling fra kunderne uden afregning til kvinderne.

Byretten lagde til grund, at de tiltalte i realiteten havde holdt kvinderne frihedsberøvede i lejligheden, idet kvinderne ikke havde de fornødne kompetencer til at flygte fra de tiltalte. Endvidere lagde byretten til grund, at de tiltalte under den i situationen liggende trussel om vold samt ved vold og trussel, misbrug af deres autoritet og ved udnyttelse af pigernes sårbare situation og/eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde havde tvunget pigerne til at bo på adressen og til at arbejde som prostitueret for de tiltalte. Byretten lagde vægt på, at kvinderne havde dårlige sprogkunderskaber og ringe formuleringsevne, ligesom de efterlod et indtryk af muligvis ringe begavelse og en udvikling og kulturel baggrund, der på ingen måde var sammenlignelig med danske kvinder på samme alder.

Byretten fastsatte på den baggrund straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder for begge de tiltalte.

Endvidere blev T2, der var israelsk statsborger, udvist for bestandig. Han var ustraffet og havde haft lovligt ophold i Danmark i over 17 år, ligesom han havde to herboende mindreårige børn.

Landsretten forhøjede straffen for begge de tiltalte til fængsel i 3 år.

Ved strafudmålingen lagde landsretten vægt på karakteren af forholdene, der blev begået af de tiltalte i forening, og hvor de tiltalte under de omstændigheder, som byretten havde lagt til grund, tvang kvinderne til at bo hos dem og arbejde som prostituerede. I den forbindelse lagde landsretten vægt på, at de tiltalte kørte kvinderne til og fra kunderne og holdt dem under opsyn, mens de bedrev prostitution, samt at forholdene for de to kvinder strakte sig over henholdsvis 3½ måned og 2 måneder. Landsretten lagde tillige vægt på kvindernes alder på tidspunktet for rekrutteringen og de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for de to kvinder, der var i en særlig sårbar situation, da de ikke kunne tale dansk og havde meget begrænsede midler til rådighed – også mens de opholdt sig hos de tiltalte. Endelig lagde landsretten vægt på, at ingen af de tiltalte havde haft en sådan underordnet rolle, da de begik kriminaliteten, at det i sig selv kunne begrunde en lavere straf.

Om udvisningen, der blev stadfæstet, bemærkede landsretten, at det efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet ikke var tilstrækkeligt alene at træffe bestemmelse om betinget udvisning.

Dom 2.5. Østre Landsrets dom af 12. september 2011

- **T: Fængsel i 1 år og 2 måneder**
- **Fsva. de medtiltalte i byretten se byretsdom nr. 3.8.**

T var i byretten sammen med en række medtiltalte fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, begået fra starten af 2009 til september samme år i relation til otte rumænske kvinder.

Landsretten lagde byrettens bevisresultat til grund vedrørende den organisation og fremgangsmåde, som gerningsmændene benyttede over for kvinderne (se dom nr. 3.8.). Landsretten fandt det herefter bevist, at T havde huset et antal prostituerede kvinder i en lejlighed, herunder fem navngivne kvinder, som T var bekendt med skulle virke som prostituerede. Landsretten lagde til grund, at der kunne bo op til 3 kvinder i hver af lejlighedens 2 værelser. Landsretten fandt det endvidere bevist, at T krævede og modtog 2.000 kr. i leje pr. måned fra hver af de husede piger.

Landsretten fandt det endvidere bevist, at T havde været en del af den organisation (de grupperinger), der stod bag menneskehandlen, idet tiltalte husede flere af pigerne. T var ikke uvidende om de medtiltaltes handlinger, og hendes forsæt omfattede derfor også disse.

Landsretten fandt straffen, der i byretten var fastsat til fængsel i 1 år og 2, passende udmålt. Landsretten lagde herved vægt på, at T kun deltog i en mindre del af den samlede udnyttelse af kvinderne. Landsretten fandt det – i modsætning til byretten - ikke sandsynliggjort, at T var blevet udnyttet af medtiltalte (T1 i dom nr. 3.8.).

Dom 2.6. Østre Landsrets dom af 26. marts 2013 (TfK2013.570/2)

- **T: Fængsel i 10 måneder**

T blev i byretten fundet skyldig i forsøg på menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 3, jf. § 21, og rufferi efter straffelovens § 228, stk. 2, og 1, begået over for en ung kvinde, der arbejdede som prostitueret.

T havde i marts 2010 fået kontakt til kvinden via en escortannonce. Han fik kvinden til at underkaste sig hans "ejerskab", hvilket blandet andet kom til udtryk ved, at T bestemte, at hun skulle være hans "ludertøs" og skulle anvende halsbånd og særlig påklædning efter T's ønske, ligesom hun skulle lade sig tatovere for at understrege ejerskabet. T håndterede i en periode frem til september 2011 kvindens kunder, han stillede en lejlighed til rådighed for hende, sad vagt, opkrævede og modtog penge fra hende, ligesom han en gang organiserede et såkaldt "gang-bang", hvor flere mænd samtidig havde sex med kvinden.

Byretten fandt, at T havde rekrutteret og huset kvinden med henblik at udnytte hende til prostitution. T's handlinger havde imidlertid ikke en sådan karakter, at de med sikkerhed kunne henføres under straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, om anden utilbørlig fremgangsmåde, og derfor blev T frifundet for menneskehandel for så vidt angik perioden forud for september 2011, og forholdet blev i stedet henført under straffelovens § 228, stk. 1 og 2.

T blev endvidere fundet skyldig i forsøg på menneskehandel begået i september 2011, idet han for at fastholde den unge kvinde i prostitution havde fremsat trusler omfattet af straffelovens § 266 over for hende.

T blev i byretten straffet med fængsel i 10 måneder, som der efter sagens karakter ikke var grundlag for at gøre betinget. Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at T havde misbrugt den overlegenhed og autoritet, som han fremstod med over for kvinden, og at T havde fremsat meget alvorlige trusler, særligt set i sammenhæng med det indtryk af sig selv, som T måtte antages at have givet kvinden. Retten fandt ikke grundlag for at tilkende kvinden tortgodtgørelse.

Landsretten stadfæstede byrettens dom.

Dom 2.7. Vestre Landsrets dom af 8. november 2013 (U.2014.630 og TfK2014.138/2)

- **T1: Fængsel 4 år (tillige dømt for bl.a. omfattende rufferi og et røveri)**
- **T2: Frifundet for menneskehandel pga. fejl ved afhøring af centrale vidner (idømt fængsel i 3 år for bl.a. omfattende rufferi og røveri)**

En kvinde (T1) og en mand (T2), der var gift, blev i byretten fundet skyldige i menneskehandel vedrørende to kvinder - en portugisisk kvinde i en periode på 5-6 måneder i 2009 og en nigeriansk kvinde i en periode på 3-4 dage i 2012. De blev endvidere fundet skyldige i bl.a. omfattende bordeldrift samt et røveri. Begge tiltalte blev straffet med fængsel i 4 år. T1, der var fra Brasilien og havde opholdstilladelse i Sverige, blev tillige udvist for bestandig. Byretten konfiskerede bl.a. en fortjeneste fra bordeldriften på 4 millioner kr. hos de tiltalte in solidum.

Landsretten ændrede byrettens dom, således at T2 blev frifundet for menneskehandel og straffet med fængsel i 3 år.

Ved frifindelse lagde landsretten vægt på, at de to kvinder i henholdsvis 2009 og i 2012 havde afgivet indenretlige vidneforklaringer, hvorefter de var udrejst af landet. T1's forsvarer havde været til stede i begge retsmøder. T2 var ikke sigtet på tidspunktet for den indenretlige afhøring i 2009 og var som følge heraf heller ikke repræsenteret af en forsvarer ved denne afhøring. På tidspunktet for den indenretlige afhøring i 2012 var T2 sigtet og havde fået beskikket en forsvarer. Forsvareren blev underrettet den 13. januar 2012 om afhøringen den 15. januar 2012. Afhøringen blev gennemført, selv om forsvareren den 14. januar 2012 havde protesteret under henvisning til, at han ikke havde mulighed for at deltage. Under hovedforhandlingen i begge instanser havde det ikke været muligt at forkynde vidneindkaldelsen for de to ofre for menneskehandel, og deres tidligere indenretlige forklaringer blev derfor dokumenteret. T2 havde således ikke selv eller gennem sin forsvarer haft adgang til at stille spørgsmål til de to vidner.

Landsretten fandt herefter, at de to vidneforklaringer, der var afgivet uden, at T2's forsvarer var til stede, måtte anses for de reelt afgørende beviser mod T2, og derfor frifandt landsretten T2 for tiltalen om menneskehandel.

Landsretten tiltrådte byrettens afgørelse om, at T1 havde udnyttet de to kvinders sårbare stilling og dermed havde gjort sig skyldig i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5. Landsretten lagde herved vægt på, at de to forurettede kvinder - der indrejste til Danmark med det formål at arbejde for T1 - ikke talte dansk og var uden anden tilknytning til landet. Begge kvinder blev placeret på afsides beliggende adresser og skulle fra første dag arbejde som prostituerede for T1 og afregne over for hende, ligesom de oplevede ikke frivilligt at kunne forlade stedet. Landsretten lagde endvidere vægt på andre prostitueredes forklaringer om bl.a. T1's inddrivelse af skyldige beløb hos prostituerede, herunder et tilfælde vedrørende en anden prostitueret, der i by- og landsretten blev straffet som røver.

Landsretten stadfæstede endvidere byrettens afgørelser om rufferi og røveri samt bestemmelsen om konfiskation, dog således at konfiskation af kontantbeløb mv. indgik som en del af den skønnede fortjeneste på 4 millioner kr.

Landsretten stadfæstede herefter byrettens afgørelse om straffastsættelse i forhold til T1 samt afgørelsen om udvisning.

Dom 2.8. Østre Landsrets dom af 13. oktober 2016 **(AM2016.10.13Ø)**

- **T2 fængsel i 1 år og 10 måneder**
- **Fsva. de medtiltalte se byretsdom nr. 3.13.**

T2 var i byretten (dom nr. 3.13) sammen med 4 medtiltalte fundet skyldig i menneskehandel af to kvinder til prostitution og strafbare forhold, jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, og i rufferi.

Landsretten fandt, at T2 forsætligt og aktivt havde medvirket til menneskehandel af to bulgarske kvinder, der blev transporteret til København og udnyttet til prostitution.

Med hensyn til udnyttelse til strafbare forhold fandt landsretten ikke, at tiltalte efter tiltalens formulering havde kunne indse, at tiltalen reelt angik medvirken til afgivelse af urigtig erklæring over for de svenske myndigheder, hvorfor tiltalte blev frifundet for denne del af tiltalen.

Landsretten stadfæstede byrettens udmåling af straffen, der var fastsat til fængsel i 1 år og 10 måneder og udvisning.

Dom 2.9. ("Hvepsebo, celle 1") Østre Landsrets dom af 30. juni 2017 (AM2017.06.30Ø)

- T3: Fængsel i 7 år og 11 måneder
- T6: Fængsel i 7 år
- T7: Fængsel i 5 år og 6 måneder
- Fsva. de medtiltalte se byretsdom nr. 3.15.

Af 13 tiltalte, der blev dømt ved Retten i Lyngbys dom af 14. marts 2016 (dom nr. 3.15. i oversigten), ankede 3 tiltalte dommen til landsretten med påstand om frifindelse.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at straffen for T7 blev nedsat til fængsel i 5 år og 6 måneder.

T3 og T6 blev dømt for menneskehandel til **strafbare handlinger** vedrørende i alt 19 rumænere, bl.a. ved at have udnyttet den vildfarelse, rumænerne var bragt i, om at de skulle til Danmark for at arbejde eller ved at have anvendt en utilbørlig fremgangsmåde over for de pågældende.

T7 blev også i landsretten frifundet for menneskehandel, idet landsretten ikke fandt, at der var tilstrækkelig grundlag for at anse det for godtgjort, at han havde kendskab til de omstændigheder, hvorunder rumænerne blev rekrutteret til Danmark. Endvidere var der ikke grundlag for at fastslå, at han havde kendskab til og var involveret i transporten, husningen, flytningen samt den øvrige behandling af rumænerne.

Alle tre tiltalte blev også i landsretten dømt for bl.a. groft bedrageri og databedrageri på i alt mellem 9,8 og 9,9 mio. kr. Landsretten fandt, at de tre tiltalte handlede sammen med de øvrige tiltalte om en "forretningsmodel", hvor rumænerne, der i Rumænien levede under trange kår, blev rekrutteret og kørt til Danmark. Her blev de huset på forskellige adresser rundt om i landet med henblik på at udnytte dem og deres identitet til at begå bedragerier og databedragerier overfor erhvervsdrivende og SKAT.

Landsretten lagde ved strafudmålingen bl.a. vægt på karakteren, grovheden og omfanget af de begåede bedrageriforhold, hvor 116 rumænere havde været involveret. Landsretten lagde endvidere vægt på, at der var tale om organiseret og systematisk grænseoverskridende kriminalitet, som var begået af flere i forening over en længere periode.

Dom 2.10. Østre Landsrets dom af 5. december 2017 (AM2017.12.05Ø)

- T1: Fængsel i 3 år (tillige dømt for bedrageri, rufferi, vold, mishandling af et barn, ulovlig tvang, frihedsberøvelse og vidnetrusler)
- T2: Fængsel i 2 år (tillige dømt for rufferi, medvirken til mishandling af et barn, medvirken til ulovlig tvang og medvirken til frihedsberøvelse)

Menneskehandel til prostitution

Begge de tiltalte kvinder blev dømt for menneskehandel af en thailandsk kvinde med henblik på udnyttelse af hende ved prostitution. De to tiltalte blev fundet skyldige i, i forening at have drevet virksomhed med prostitution af forurettede, idet de organiserede og forestod prostitutionen, der dels foregik fra en adresse i Helsingør, og dels som escortvirksomhed. De organiserede desuden forurettedes periodevis prostitution i Sverige. Det blev lagt til grund, at prostitutionen i begyndelsen var frivillig, men efterhånden skete under anvendelse af ulovlig tvang, vold og trusler, idet de tiltalte fremkaldte og

udnyttede en vildfarelse hos forurettede om, at hun skyldte dem 200.000 kr., truede med at ville åbenbare et strafbart forhold om forurettedes anvendelse af narkotiske stoffer, ligesom de truede forurettede og hendes søn med vold. Det blev endvidere lagt til grund, at de tiltalte, der husede forurettede og hendes søn, herved udnyttede forurettedes sårbare stilling. Herefter blev de tiltalte fundet skyldige i rufferi i en periode på ca. 9 måneder, jf. straffelovens § 233, stk. 1, og i menneskehandel i en efterfølgende periode på ca. 9½ måneder.

Vold, mishandling, trusler mv.

T1 blev desuden dømt for vold mod den forurettede, jf. straffelovens § 244, og for mishandling, jf. straffelovens § 245, af forurettedes søn, der på gerningstidspunktet, der strakte sig over en periode på ca. et år og 3 måneder, var 8-9 år gammel, idet T1 tildelte ham slag og spark, herunder med køkkenredskaber og til dels mens han ikke havde tøj på, ligesom drengen blev truet til at løbe rundt i haven mange gange og i længere tid. T2 blev dømt for medvirken til mishandlingen, idet hun i mange tilfælde overværede episoderne uden at gribe ind. T1 blev desuden dømt for trusler og frihedsberøvelse af forurettede, og for frihedsberøvelse af forurettedes søn. T2 blev dømt for medvirken til disse forhold. T1 blev yderligere dømt for vidnetrusler, jf. straffelovens § 123, i forhold til forurettedes søn og for blufærdighedskrænkelser, ulovlig tvang og besiddelse af børneporno, idet hun tvang drengen til at slikke på en hunds kønsdel og die på en hunds brystvorte, alt imens T1 optog det på video, hvilken videosekvens, der af landsretten blev anset for utugt i kategori 3, hun efterfølgende besad.

Strafudmåling

Ved strafudmålingen lagde byretten vægt på lovovertrædelsernes grovhed og på den lange periode, overgrebene foregik over, samt den omstændighed, at de forurettede, der blev udsat for overtrædelserne, måtte anses for særligt sårbare. Det blev endvidere lagt til grund, at T1 var den ledende figur. Landsretten fandt byrettens strafudmåling passende.

T2, der var thailandsk statsborger, blev desuden betinget udvist af Danmark, idet landsretten - modsat byretten – fandt, at udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet T2, der under varetægtsfængslingen havde indgået ægteskab med T1, havde en datter med sin tidligere ægtefælle, der begge var danske statsborgere.

Dom 2.11. ("Hvæpsebo, celle 2 & 5") Østre Landsrets dom af 19. januar 2018 (AM2018.01.19Ø)

- **T4: Fængsel i 7 år og tillægsgbøde på ca. 18 millioner kr.**
- **Fsva. de medtiltalte (T1, T2, T3 og T5) se byretsdom nr. 3.16.**

T1-T4 blev i byretten fundet skyldige i menneskehandel til strafbare handlinger af i alt 18 personer og alle 5 blev dømt for bedrageri og databedrageri og overtrædelse af skattelovgivningen. Retten fandt, at de udnyttede personer, der var rumænske statsborgere og kom fra beskedne kår, rejste til Danmark på de tiltaltes foranledning i den tro, at de var tilbudt et arbejde. De blev registreret hos Skat, fik opholdstilladelse og sygesikringsbevis samt NemID, hvorefter de tiltalte anvendte disse personlige oplysninger til bl.a. oprettelse af selskaber. Personernes identitet blev anvendt til optagelse af lån, indkøb af biler og telefoner m.v., og selskaberne blev ligeledes anvendt til bedrageriet og skattesvig. Der blev begået bedragerier for et samlet beløb af ca. 4,8 millioner kr. Endvidere blev T4 dømt for groft skattesvig for ca. 16, 4 mio. kr. T5 blev frifundet for menneskehandel, men dømt for bedrageri og databedrageri og overtrædelse af opkrævningsloven. Alle blev udvist af Danmark med indrejse forbud for bestandig. Retten lagde ved strafudmålingen bl.a. vægt på, at de tiltalte begik omfattende, grove, systematiske og professionelt tilrettelagte bedragerier. Det fandtes skærpende, at bedragerierne var

beget af flere i forening i en form for organisation, og efter en egentlig forretningsmodel, der var nedskrevet og som i slutningen af 2014 og i 2015 ekspanderede i omfang og vinding. Retten tillagde det endvidere vægt, at organisationen via rådigheden over personernes identitet, navnlig NemID, brød alle de sikkerhedsforanstaltninger, som var indbygget i både offentlige og private systemer. De udnyttede herved den tillid, som er grundlaget for både registrering af personer og virksomheder samt skattesystemet. De tiltalte havde med det omfattende databedrageri tillige undergravet den tillid, som optagelse af lån og handel på internettet er tilrettelagt efter.

T4 ankede til landsretten. Ved Østre Landsrets dom af 19. januar 2018 blev straffen på 7 års fængsel stadfæstet og tillægsbøden nedsat til 18,3 mio. kr.

Dom 2.12. Østre Landsrets dom af 10. januar 2023 **(AM2023.01.10Ø)**

- **T: Fængsel i 6 år (tillige dømt for omfattende narkotikakriminalitet)**

T blev i byretten i forening mere flere personer fundet skyldig i menneskehandel af fire kvinder til prostitution, jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, og § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt., og til dels jf. § 21, ved i perioden i perioden omkring 30. september til 19. oktober 2020 at have rekrutteret, transporteret, overført og huset fire brasilianske statsborgere med henblik på udnyttelse af de pågældende ved prostitution i Danmark, idet T og de medtiltalte under falske foregivender om betaling op mod 30.000 euro om måneden overtalte de fire kvinder til at rejse fra Brasilien til Europa for at prostituere sig, hvorefter de ved ankomsten til Danmark blev placeret i en ejendom i Svendborg, og herefter beordret og truet til at yde adskillige kunder seksuelle ydelser i ejendommen eller hjemme hos kunderne uden at modtage betaling herfor, ligesom kvinderne fik at vide, at de skulle arbejde som prostituerede i 3 måneder, før de kunne rejse tilbage til Brasilien, og at de ikke måtte forlade ejendommen uden opsyn, samt truet med at blive slået ihjel eller truet med tæv eller med at blive smidt på gaden, hvis ikke de gav de seksuelle ydelser, som kunderne ønskede og truet med, at man ville komme efter deres familier i Brasilien, ligesom de i huset boede under uhumske og nedværdigende forhold.

T blev idømt 5 år og 6 måneders fængsel og udvist med indrejseforbud for bestandig. Landsretten skærpede straffen til 6 års fængsel, idet der blev lagt vægt på, at T har haft en central rolle i forhold til menneskehandel med fire unge og sårbare kvinder.

Dom 2.13. Østre Landsrets dom af 9. september 2024 **(U.2024.5314 og TfK2024.383)**

- **T2: Fængsel i 4 år og 6 måneder samt udvisning med indrejseforbud i 12 år.**
- **Fsva. den medtiltalte (T1) se byretsdom nr. 3.21.**

De tiltalte blev i byretten bl.a. dømt for rufferi efter straffelovens § 233, stk. 1, og menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5, ved i perioden fra primo januar 2019 til den 30. maj 2022 retsstridigt at have fremkaldt, bestyrket eller udnyttet en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde, at have rekrutteret, transporteret, overført og huset fire ukrainske og russiske kvinder, med henblik på udnyttelse ved prostitution og under slavelignende forhold, idet de forurettede bl.a. skulle udføre prostitution i et tidsrum på ikke under 15 timer i døgnet, aflevere deres identitetspapirer, aflevere ikke under 50 % af fortjenesten, betale husleje og rengøring, anmode om tilladelse for at forlade lejligheden, leve diskret samt sove og udføre de seksuelle ydelser i samme seng.

T1 blev idømt 3 år og 6 måneders fængsel, mens T2 blev idømt 4 år og 6 måneders fængsel. De blev begge udvist for bestandig. T2 ankede dommen.

I ankesagen fandt landsretten det bevist at T2 var skyldig i at drive rufferivirksomhed efter straffelovens § 233, stk. 1. Landsretten fandt det endvidere bevist at T2 havde udsat to forurettede for menneskehandel i perioden fra primo marts 2022 til den 30. maj 2022 jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5. Landsretten fandt det dog ikke bevist at de forurettede havde arbejdet under slaverilignende vilkår, at de skulle aflevere deres identitetspapirer og at de forurettede skulle sove og udføre de seksuelle ydelser i samme seng.

Landsretten frifandt derudover T2 for dokumentfalsk og hæleri, men fandt T2 skyldig i det af byretten anførte omfang i forholdet vedr. overdragelsen af euforiserende stoffer.

Landsretten stadfæstede byrettens straf på 4 år og 6 måneders fængsel. Landsretten tillagde ved strafudmålingen navnlig vægt på, at T2 blev dømt for organiseret rufferivirksomhed udøvet i forening med andre, at tiltalte blev dømt for menneskehandel i forhold til to kvinder, at T2 havde en central rolle som en af flere bagmænd samt at T2 blev dømt for køb af 100 gram kokain med henblik på videreoverdragelse.

Endelig ændrede landsretten udvisningsspørgsmålet, således at T2 blev udvist med indrejseforbud i 12 år.

3. Byretsdomme

Dom 3.0. Københavns Byrets dom af 6. september 2004

- **T1-T2: Ankede - se landsretsdom nr. 2.1.**
- **T3: Fængsel 1 år**
- **T4: Frifundet for menneskehandel (idømt 1 års fængsel for bl.a. rufferi)**
- **T5: Fængsel 1 år og 6 måneder**
- **T6: Fængsel 2 år**

De tiltalte blev fundet skyldige i rufferi eller medvirken hertil, ligesom de pågældende bortset fra T4 blev fundet skyldige i menneskehandel til prostitution eller medvirken hertil. Vedrørende sagens omstændigheder henvises til dom nr. 2.1.

T1-T2 ankede til Østre Landsret, se dom nr. 2.1.

T4 blev udvist med indrejseforbud i 5 år, og T5-T6 blev udvist med indrejseforbud i 10 år.

En medgerningsmand blev udskilt, og denne sag blev særskilt pådømt, jf. dom nr. 3.1.

Dom 3.1. Københavns Byrets dom af 28. januar 2005

- **T: Betinget fængsel i 9 måneder**

T blev fundet skyldig i medvirken til menneskehandel efter straffelovens § 262 a, jf. § 23, ved i perioden fra marts til oktober 2003 i forening med to medgerningsmænd med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed at have transporteret ikke under 15 tjekkiske kvinder til Danmark. De pågældende kvinder, der var flygtet fra Danmark til Tjekkiet, blev transporteret tilbage til Danmark ad flere omgange, idet T hentede 2-3 kvinder ad gangen. Transporten skete under anvendelse af ulovlig

tvang, frihedsberøvelse, trusler, fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde, idet T i den i situationen liggende trussel om vold, ved misbrug af autoritet og udnyttelse af kvindernes sårbare stilling hentede dem ved den tjekkiske grænse og kørte dem til København, hvor de arbejdede som prostituerede. Kvinderne var bedøvede, da T hentede dem ved den tjekkiske grænse.

T blev idømt fængsel i 9 måneder. Retten fandt det dog upåkrævet, at den idømte straf skulle fuldbyrdes og lagde herved lagt vægt på, at T allerede i april 2003 anmeldte forholdet til politiet, og at han medvirkede ved opklaringen af sagen, ligesom det blev lagt til grund, at han havde handlet under indflydelse af trusler og pression.

Sagen mod de to medgerningsmænd er omtalt ovenfor under dom nr. 2.1 og dom nr. 3.0.

Dom 3.2. Retten i Århus dom af 15. marts 2005

- **T1: Fængsel i 1 år og 6 måneder**
- **T2: Fængsel i 1 år og 10 måneder (sanktionsfastsættelse ved Retten i Århus dom af 23. maj 2005)**

De tiltalte (T1 og T2) blev fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, ved i perioden fra juni 2004 til august 2004 i forening med andre og ved anvendelse af ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260 og 266, i Litauen at have rekrutteret tre kvinder og efterfølgende transporteret dem til Danmark, hvor de blev modtaget og huset i en lejlighed med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed, idet de tiltalte formåede kvinderne til at udøve prostitution, ligesom de forlangte og modtog beløb fra 1.000 kr. og op mod 1.800 kr. pr. dag fra kvinderne.

De tiltalte blev endvidere fundet skyldige i flere forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2 og 3, samt stk. 2, 1. pkt., ved at have drevet bordel, idet de tiltalte sørgede for den daglige drift af bordellet, herunder ansættelse af kvinder til prostitution. Det blev ved dommen lagt til grund, at de tiltalte modtog ikke under 400.000 kr. fra de prostituerede, hvoraf en del blev givet videre i husleje til de medtiltalte i sagen.

T2 blev endvidere dømt for at have udøvet vold efter straffelovens § 244 mod flere af kvinderne.

Sagen omfattede endvidere T3 og T4, som ikke var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 262 a.

T1, der er født i 1984, blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel og udvist med indrejseforbud i 10 år. Ved straffastsættelsen blev der taget hensyn til den forholdsvis aktive rolle, hun havde haft i forbindelse med kontakten til og transporten af de prostituerede, men samtidig blev der også taget hensyn hendes unge alder og fortid.

Sanktionsfastsættelsen vedrørende T2, født i 1976, blev udsat på indhentelse af mentalundersøgelse, hvorefter han ved Retten i Århus dom af 23. maj 2005 blev idømt fængsel i 1 år og 10 måneder. Ved straffastsættelsen blev der lagt vægt på forholdenes karakter, herunder adfærden over for de prostituerede og to af voldsforholdenes grovhed, samt på hans alder.

Dom 3.3. Københavns Byrets dom af 13. juli 2006

- **T1: Fængsel i 10 måneder**
- **T2: Fængsel i 6 måneder**

De tiltalte (T1 og T2) blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. stk. 2, til dels jf. § 21, ved den 23. marts 2006 i en personbil sammen at have kørt til Skelbækgade i København og ved brug af ulovlig tvang, frihedsberøvelse og anden utilbørlig fremgangsmåde at have tvunget en 17-årig pige ind i bilen for at transportere hende til Sverige med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed, hvilket imidlertid mislykkedes, idet de tiltalte blev anholdt af politiet.

Pigen og T1 havde mødt hinanden første gang ca. 1½ måned tidligere, hvor pigen var kørt sammen med en mand fra Slovakiet til Sverige med henblik på at arbejde i Sverige. Manden, som hun kørte til Sverige med, hentede T1 i Malmø. De kørte herefter alle tre videre til Lund, hvor pigen blev huset i en lejlighed hos en ældre mand, som hun uden at være indforstået hermed skulle være ulønnet plejerske for. Efter en uge flygtede pigen til København, hvor hendes fætter boede. Her arbejdede hun som prostitueret, da hun den 23. marts 2006 blev opsøgt af T1 og T2.

Retten lagde til grund, at det var T1, der tvang pigen ind i bilen, og at T2 var fører af bilen. Retten fandt ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at forholdet blev begået efter forudgående aftale mellem de tiltalte, men fandt det bevist, at T2 på det tidspunkt, hvor pigen blev tvunget ind i bilen, var klar over, at hendes tilstedeværelse i bilen ikke var frivillig. Endvidere fandt retten det bevist, at T2 i bilen havde overhørt en samtale mellem T1 og pigen om, hvorvidt hun skulle tilbage til et tidligere arbejde i Lund i Sverige, hvorfra hun var flygtet, eller "lave penge" til T1, samt at hun, hvis hun skulle arbejde som prostitueret for T1, ville få halvdelen af indtjeningen. Retten fandt det herefter bevist, at T2 senest på dette tidspunkt blev klar over, hvad der var hensigten med frihedsberøvelsen.

T1 blev idømt 10 måneders fængsel og T2 6 måneders fængsel. Begge tiltalte blev udvist med indrejseforbud i 5 år. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på karakteren af den begåede kriminalitet og på de tiltaltes indbyrdes rollefordeling, hvorefter T1 var hovedmand, mens T2 havde en mindre central, men nødvendig rolle som chauffør.

Dom 3.4. Retten i Roskildes dom af 1. juni 2007

• T: Fængsel i 1 år og 3 måneder

T fundet skyldig i bl.a. menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1-5, og rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 1-3, ved at have rekrutteret, transporteret, overført og huset en kvinde fra Ghana med henblik på at udnytte hende ved kønslig usædelighed. T formåede at få den ghanesiske kvinde til Danmark ved at have fremkaldt, bestyrt og udnyttet en vildfarelse hos hende om, at hun skulle arbejde som frisør i Danmark. Da kvinden var kommet til Danmark, blev hun frataget sit pas, ligesom hun fik at vide, at hun skulle arbejde som prostitueret. Kvinden havde ingen penge med selv og fik at vide af T, at hun skulle betale for rejseudgifterne fra Ghana med 80.000 kr. Det var første gang, hun var væk fra Ghana og hun talte kun tvi, der er en ghanesisk dialekt.

T udnyttede kvindens situation til at få hende til at prostituere sig kort tid efter ankomsten til Danmark og fastholdt hende i prostitution under delvis anvendelse af trusler og ulovlig tvang. Kvinden arbejdede som prostitueret på forskellige adresser i perioden fra den 4. april til den 5. oktober 2006, og T fratog hende hovedparten af det beløb, hun tjente ved prostitutionen.

T blev endvidere fundet skyldig i bl.a. dokumentfalsk efter straffelovens § 171, både for så vidt angår sit eget pas og den ghanesiske kvindes pas, samt overtrædelse af straffelovens § 174 og § 208.

T blev idømt fængsel i 1 år og 3 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år. Ved straffens udmåling blev der navnlig lagt vægt på sagens forhold om menneskehandel og rufferi.

Dom 3.5. Københavns Byrets dom af 2. juli 2007

- **T: Fængsel i 2 år**

T blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a og § 228, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, og til dels stk. 2, jf. til dels § 21, ved i perioden fra omkring september 2006 til den 12. december 2006 i forening med andre ved utilbørlig fremgangsmåde at have deltaget i planlægningen af, hvordan flere nigerianske kvinder, som andre havde rekrutteret, skulle transporteres til Danmark med henblik på udnyttelse af de pågældende ved kønslig usædelighed. T sørgede endvidere for i forening med andre at huse kvinderne i en lejlighed i København med henblik på udnyttelse af dem ved kønslig usædelighed. Endvidere sørgede T for mod vederlag, at kvinderne som prostituerede tjente penge til betaling af deres gæld, og at der blev videresendt penge hidrørende fra kvindernes prostitution til medgerningsmænd i udlandet.

En af de nigerianske kvinder blev anholdt den 15. november 2006 Københavns Lufthavn i forbindelse med forsøg på indrejse fra Spanien med et falsk spansk opholdsbevis. På baggrund af kvindens forklaring og telefonafløbninger blev det lagt til grund, at gerningsmændene formåede at få hende hertil ved at have fremkaldt, bestyrket og udnyttet en vildfarelse hos hende om, at hun skulle arbejde som frisør i Danmark. Endvidere fandt retten det for godtgjort, at T i forening og efter forudgående samtale med flere medgerningsmænd havde deltaget i planlægningen af transporten af den nigerianske kvinde med henblik på at modtage og huse hende og udnytte hende til prostitution, hvilket imidlertid mislykkedes på grund af anholdelsen i lufthavnen.

Der blev under sagen kun afgivet forklaring af en enkelt af de nigerianske kvinder, der havde arbejdet som prostitueret og betalt penge hidrørende derfra til T. Den pågældende kvinde forklarede under sagen bl.a., at hun ikke havde noget arbejde i Nigeria, og at hun derfor i første omgang tog til Abidjan for at arbejde. Hun fik heller ikke noget arbejde i Abidjan. En mand fra Abidjan foreslog hende at tage til Spanien for at arbejde. Kvinden lånte penge til rejsen af manden, og da hun kom til Spanien blev hun fratrækket sit pas, ligesom hun fik at vide, at hun skulle arbejde på gaden som prostitueret. Kvinden var i Spanien i en måneds tid og arbejdede ikke som prostitueret under opholdet. Hun manglede dog penge og tog derfor imod et tilbud fra en nigeriansk mand, der foreslog hende at rejse videre til Danmark. Hun lånte penge af manden og rejste under ledsagelse af ham til Danmark med et falsk pas. Hun var klar over, at hun senere skulle betale rejsen ved at arbejde som prostitueret. Ved ankomsten til Danmark blev hun fratrækket sit falske pas og huset hos T i en lejlighed i København, og allerede dagen efter ankomsten begyndte hun at arbejde som prostitueret. Hun skulle betale for rejseudgifter og betalte en del af pengene hidrørende fra prostitution til T, der videresendte pengene til medgerningsmændene.

Ved vurderingen af, om forholdet var omfattet af straffelovens § 262 a, lagde retten bl.a. vægt på, at de nigerianske kvinder kom fra så dårlige kår, at deres eneste mulighed for at komme til et andet land, var at låne til en flybillet og få nogle til at hjælpe sig. Endvidere lagde retten vægt på, at kvinderne ved ankomsten til Danmark fik deres pas fratrækket, og at kvindernes eneste mulighed var at prostituere sig for at komme ud af deres gæld. Endelig lagde retten vægt på, at kvinderne var undergivet kontrol både under deres rejse og under deres ophold i Danmark bl.a. af T, og at de således ikke havde fuld handle- og bevægelsesfrihed og således blev fastholdt i prostitutionen, indtil de havde indtjent penge til den personkreds, der stod bag.

Retten fandt, at T havde været klar over kvindernes situation, og at fremgangsmåden, der alene tog sigte på udnyttelse af kvinderne ved prostitution, var utilbørlig.

T blev idømt 2 års fængsel og udvist med indrejseforbud i 10 år. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på, at T var et led i en større organisation, hvor handel med kvinder var sat i system, og hvor kvinderne blot blev betragtet som en vare, man handler med.

Dom 3.6. Københavns Byrets dom af 11. december 2008

- **T1: Fængsel i 1 år og 9 måneder (frifundet for menneskehandel – i stedet bl.a. dømt for bordeldrift)**
- **T2 og T3: Fængsel i 1 år og 3 måneder**

T2 og T3 blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, og til dels stk. 2, nr. 1, ved i forening i tiden fra november 2007 til april 2008 på utilbørlig måde havde rekrutteret tre kvinder fra Ungarn - hvoraf den ene var 17 år på gerningstidspunktet - med henblik på at kvinderne skulle arbejde som prostituerede i Danmark. T3 arrangerede kvindernes rejse til Danmark, hvor de i ca. en måned arbejdede som prostituerede for T2 i dennes escortvirksomhed. De tiltalte formåede - ved misbrug af autoritet eller ved udnyttelse af kvindernes sårbare stilling - kvinderne til at aflevere en del af de penge, som de tjente, til de tiltalte. Den ene kvinde blev truet og afkrævet et beløb på 50.000 kr., da hun ikke længere ville arbejde for T2. Hun arbejdede herefter som prostitueret i ca. en måned for T1, der ligesom T2 og T3 modtog en del af de penge, som kvinden tjente.

Retten fandt tillige, at T2 og T3 var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2 og 3, i relation til de tre ungarske kvinder.

T1 var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, i relation til den ungarske kvinde, der først havde arbejdet for T2. Retten fandt imidlertid ikke, at der var ført bevis for menneskehandel, og T1 blev derfor alene dømt for bordeldrift i relation til denne kvinde, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3.

T1 blev tillige fundet skyldig i yderligere to tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, ved fra efteråret 2006 til foråret 2008 at have holdt bordel, idet han organiserede og ledede flere ungarske kvinders prostitutionsvirksomhed. Han havde således bl.a. i en periode huset nogle af kvinderne og modtaget en fast del af kvindernes indtjening, ligesom han havde oprettet hjemmesider og profiler, booket aftaler med kunder, formidlet kontakten til fotografer og virket som chauffør, hvorved han ligeledes opnåede en økonomisk vinding.

T1 blev endvidere fundet skyldig i trusler efter straffelovens § 266 samt røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med flere medgerningsmænd at have truet to personer med en kniv og herefter tilegnet sig bl.a. en pung indeholdende 1000 kr.

T1 blev straffet med fængsel i 1 år og 9 måneder. Hos T1 blev endvidere konfiskeret 250.000 kr. svarende til en af retten skønsmæssig fastsat fortjeneste. En påstand om udvisning blev ikke taget til følge under henvisning til hans mangeårige tilknytning til Danmark.

T2 og T3 blev begge straffet med fængsel i 1 år og 3 måneder, og hos hver blev der konfiskeret 20.000 kr. Begge de tiltalte blev endvidere udvist med et indrejseforbud i 10 år.

Dom 3.7. Københavns Byrets dom af 19. marts 2010 (AM2010.03.19B2)

- **T1: Fængsel i 2 år og 2 måneder**
- **T2: Fængsel i 2 år**

Et rumænsk ægtepar, T1 og T2, født i henholdsvis 1977 og 1958, blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, begået over for en rumænsk kvinde i tiden fra november 2008 til den 12. juni 2009, idet de tiltalte under anvendelse af anden utilbørlig fremgangsmåde havde rekrutteret og huset kvinden med henblik på udnyttelse ved prostitution, hvorved de opnåede en fortjeneste på ikke under 270.000 kr.

Forurettede, der var enlig mor til en 2-årig søn, fik i Rumænien kontakt til T1 og T2, der opfordrede hende til arbejde som prostitueret. Forurettede efterlod sin søn hos T1 og rejste herefter med T2 til Danmark, hvor de boede sammen på et hotelværelse. Forurettede arbejdede herefter under T2's ledelse som prostitueret på gaden. De penge, hun tjente, blev afleveret til T2.

Efter ca. 1½ måned rejste T1 - uden forurettedes søn - til Danmark. Hun delte herefter hotelværelse med forurettede, ligesom hun deltog i ledelsen af forurettedes prostitution. Begge de tiltalte holdt øje med forurettede, når hun gik på gaden for at prostituere sig, og hun skulle ringe til dem før og efter hver kunde. De tiltalte slog og truede forurettede indimellem, og hendes handlefrihed var begrænset. Desuden fik forurettede ikke at vide, hvor sønnen var, ligesom T1 overvågede og begrænsede den telefoniske kontakt, som hun lod forurettede have til sønnen.

T1 blev tillige dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved den 12. juni 2009 at have tildelt forurettede flere slag i hovedet og på kroppen med et træstykke, ligesom hun forsøgte at stikke forurettede med en kniv, hvorved hun ramte hende i benet.

T1 blev straffet med fængsel i 2 år og 2 måneder og T2 med fængsel i 2 år, og hos hver blev der konfiskeret 135.000 kr. Begge de tiltalte blev endvidere udvist med indrejseforbud for bestandigt.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at forholdene var begået af flere i forening og havde strakt sig over en periode på ca. et halvt år. Retten fandt ikke, at der var et over/underordningsforhold mellem de to tiltalte.

Dom 3.8. København Byrets dom af 22. december 2010

- **T1: Fængsel i 3 år**
- **T2: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T3: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T4: Fængsel i 3 år (tillægsstraf)**
- **T5: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T6: Ankede – se landsretsdom nr. 2.5.**
- **T7: Fængsel i 1 år og 6 måneder**
- **T8: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T9: Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T1–T9 blev fundet skyldig i menneskehandel efter straffelovens § 262 a begået i forening fra starten af 2009 til september 2009 over for otte rumænske kvinder.

Kvinderne, der var meget unge (flere født i 1989), blev rekrutteret i Rumænien og transporteret til Danmark. Flere af kvinderne, der var prostituerede i hjemlandet, vidste, at de skulle arbejde som prostituerede her i landet. En kvinde blev imidlertid transporteret hertil under den vildfarelse, at hun skulle have et almindeligt arbejde, jf. § 262 a, stk. 1, nr. 4. I Danmark arbejdede alle kvinderne som gade prostituerede og blev tvunget til at betale en væsentlig del af de beløb, som de tjente ved prostitution, til de tiltalte, der herved opnåede en økonomisk vinding.

Byretten lagde vægt på, at en række af kvinderne kom fra et område i Rumænien, hvor der var dårlige vilkår, intet arbejde og svært at forsørge familien. Når kvinderne kom til Danmark var de allerede solgt/ejet af alfonser (herunder af flere af de tiltalte), der alle var mænd. På den baggrund fandt byretten, at alfonserne havde autoritet og bestemmelsesret over kvinderne, der derfor – som prostituerede i et fremmed land – reelt ikke kunne komme ud af situationen (hvilket byretten også lagde vægt på i relation til de kvinder, der allerede var prostituerede, før de kom hertil). Byretten lagde også vægt på, at kvinderne var under de tiltaltes kontrol såvel boligmæssigt som i forbindelse med arbejdstid og indtjening, ligesom der i et vist omfang også blev anvendt vold og trusler om vold over

for kvinderne, der af de tiltalte blev omtalt som handelsvarer. Byretten fandt fremgangsmåden utilbørlig, jf. § 262 a, stk. 1, nr. 5.

For så vidt angik de tiltaltes organisation fandt byretten, at de tiltalte havde været deltagere i to grupper, hvis fælles formål og sigte var at få mest muligt profit ud af de prostituerede kvinder, der arbejdede på gaderne, og mellem de tiltalte var der en stiltiende aftale om, at man samarbejdede med dette mål for øje. Grupperne var velorganiserede og strukturerede vedrørende de forskelliges kompetencer og arbejdsområder. På denne baggrund fandt retten, at de tiltalte, der befandt sig forskellige steder i gruppernes hierarki, havde pådraget sig et strafferetligt medansvar for de handlinger, der blev udført af andre medtiltalte i de to grupper.

Straffen for T1 og T4 blev fastsat til fængsel i 3 år (straffen for T4, der i øvrigt tidligere var straffet flere gange for vold, blev fastsat som en tillægsstraf). T2, T3, T5, T8 og T9 blev alle straffet med fængsel i 2 år og 6 måneder. T6 blev idømt fængsel i 1 år og 2 måneder og T7 fængsel 1 år og 6 måneder.

Ved strafudmålingen lagde byretten i relation til alle de tiltalte (bortset fra T6) i skærpende retning vægt på antallet af piger, rekrutteringsmåden og tidsperioden. Herudover lagde retten i skærpende retning vægt på de tiltaltes rolle som enten styrende bagmand vedrørende rekruttering, husning eller opkrævning af penge fra kvinderne (T1 og T4), styrende alfons (T2, T3, T5 og T9), ansvarlig for værelsesudlejning (T6), eller som aktivt medvirkende i forhold til andre tiltalte (T7 og T8). For så vidt angik to af de tiltalte lagde byretten ved straffens fastsættelse i formildende retning vægt på, at den ene (T6) var blevet udnyttet af T1, og at den anden (T7) selv indgik som prostitueret i gruppen. Det bemærkes, at landsretten tilsidesatte denne vurdering i relation til T6. Se dom nr. 2.5.

T1, T2, T3, T5, T8 og T9 blev alle udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandigt. T7 blev udvist med indrejseforbud i 12 år.

Dom 3.9. Retten på Frederiksbergs dom af 4. januar 2011 (AM2011.01.04B5)

- **T1: Fængsel i 1 år og 3 måneder**
- **T2: Fængsel i 1 år**
- **T3: Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T3 blev fundet skyldig i menneskehandel efter straffelovens § 262a, stk. 1, begået over for flere rumænske og ungarske kvinder, idet T3 ved trusler, vold, udnyttelse af en vildfarelse, misbrug af autoritet eller udnyttelse af kvindernes sårbare stilling havde arrangeret kvindernes rejse til Danmark, hvor han i tiden fra september 2008 til 20. april 2010 udnyttede kvinderne ved prostitution.

På baggrund af vidneforklaringer afgivet af to rumænske kvinder samt en ungarsk kvinde lagde retten til grund, at disse kvinder i deres hjemland havde fået tilbud om at komme til Danmark og tjene gode penge ved prostitution. De tre kvinder kom hertil i løbet af sidste halvår 2009. Deres rejse til Danmark blev forestået af ukendte mellemænd, og da de ankom, blev de transporteret direkte til en lejlighed, der var lejet af T3. Herefter arbejdede de sammen med andre kvinder som escortpiger for T3, der beholdt halvdelen af, hvad kunderne betalte. De prostituerede skulle betale husleje samt udgifter til en chauffør og en telefondame, ligesom de skulle tilbagebetale udgifterne til deres rejse til Danmark. Retten fandt, at T3 ved udnyttelsen af kvinderne havde opnået en fortjeneste på mindst 497.500 kr.

Ved bevisvurderingen lagde byretten vægt på, at et af ofrene havde set en anden kvinde få tæv af T3, ligesom det af telefonaflytninger fremgik, at T3 talte i et højroset og kommanderende sprog til de prostituerede.

T3 blev tillige fundet skyldig i dokumentfalsk efter straffelovens § 171 ved at have forevist et falsk identitetskort i forbindelse med, at han blev anholdt.

Straffen for T3 blev fastsat til fængsel i 2 år og 6 måneder.

T1 blev fundet skyldig i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 262a, stk. 1, jf. § 23, idet han havde været chauffør for de handlede kvinder i forbindelse med deres arbejde som prostituerede og havde taget imod betalingen fra kunderne.

T1 blev endvidere fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 276 ved at have stjålet tøj i butikker for en samlet værdi af ca. 50.000 kr.

Straffen for T1 blev fastsat til fængsel i 1 år og 3 måneder.

T2 blev ligeledes fundet skyldig i medvirken til overtrædelse af straffelovens § 262a, stk. 1, jf. § 23, idet hun havde passet escortbureauets telefon, ligesom hun modtog betaling, hver gang en prostitueret blev sendt til en kunde. Desuden hjalp hun T3 med optælling og opbevaring af pengene. Straffen for T2 blev fastsat til fængsel i 1 år.

Der blev konfiskeret 50.000 kr. hos henholdsvis T1 og T2. Hos T3 blev der konfiskeret 497.500 kr. samt en rumænsk indregistreret bil, hvilket efterfølgende blev stadfæstet af Østre Landsret.

De tiltalte blev alle udvist af Danmark med et indrejseforbud i 6 år.

Dom 3.10. Retten på Frederiksbergs dom af 15. december 2011

- **T: Fængsel i 9 måneder**

En 36-årig litauisk mand blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, begået mod en 19-årig prostitueret kvinde fra Litauen. Tiltalte havde mødt forurettede i Litauen og foreslået hende at arbejde som prostitueret i Danmark. Tiltalte kørte herefter forurettede til et hus i Vanløse, hvor der boede flere udenlandske mænd bl.a. fra Litauen. Forurettede opholdt sig i huset i omkring en uge i sommeren 2011, og i den periode havde hun sex med mændene i huset. Det var tiltalte, der formidlede og bestemte, hvem hun skulle have sex med, og bortset fra enkelte tilfælde modtog forurettede ikke betaling herfor. Retten lagde til grund, at tiltalte måtte have opnået en økonomisk vinding. Retten lagde endvidere til grund, at tiltalte havde truet forurettede og taget hendes pas, samt at forurettede var bange for tiltalte og havde følt sig psykisk presset. Retten fandt herefter, at forurettede havde været udsat for menneskehandel og anførte, at tiltalte ved at have udnyttet sin overlegne stilling over for forurettede, som var psykisk skrøbelig, havde anvendt en utilbørlig fremgangsmåde. Byretten fastsatte straffen til fængsel i 9 måneder. Derudover blev tiltalte udvist med et indrejseforbud i 6 år.

Dom 3.11. Retten i Hjørrings dom af 22. august 2012 (AM2012.08.22B5)

- **T1: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T2: Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T1 og T2 blev fundet skyldige i menneskehandel efter straffelovens § 262a, stk. 1, nr. 1, og nr. 3, begået over for fire thailandske kvinder i tiden fra 2009 eller 2010 og frem til 7. december 2011.

Kvinderne blev afhentet i danske lufthavne og kørt til massageklinikker eller bordeller, hvor kvinderne fik frataget deres pas og blev tvunget til at arbejde som prostituerede, flere af dem under trusler om vold mod dem eller deres familie eller under trusler om at blive meldt til politiet for ulovligt ophold.

To af kvinderne fik kontakt med T2, inden de kom til Danmark.

Vedrørende en af kvinderne havde T2 under et ophold i Thailand aftalt med denne kvinde at hun for en pris af 200.000 kr. kunne få rejse til og ophold i Danmark, hvor kvinden skulle arbejde som prostitueret på T2's bordel.

En anden af kvinderne, der i løbet af 2006 havde arbejdet som prostitueret på T2's bordel, var i forbindelse med dette arbejde ved spil på T2's bordel kommet til at stå i gæld til T2. Efterfølgende i 2009 eller 2010 formåede T2 ved trusler mod kvinden og hendes familie at få hende til at vende tilbage til Danmark for at afregne gælden ved prostitution på forskellige massageklinikker.

T2 blev endvidere fundet skyldige i bordelvirksomhed efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, i relation til den ene af thailandske kvinder udøvet i 6-7 måneder i 2006.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at de tiltalte måtte anses for at have deltaget lige meget i overtrædelserne af straffelovens § 262a, stk. 1, nr. 1, og nr. 3, men med hver sin rolle.

T1 og T2 blev begge idømt fængsel i 2 år og 6 måneder.

Begge de tiltalte blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T2 havde opholdt sig i Danmark i ca. 18 år og havde en søn på 25 år i Danmark.

T1 havde ingen børn, og ud over sin ægtefælle T2 havde han sin nærmeste familie i Thailand.

Dom 3.12. Københavns Byrets dom af 16. april 2014

- **T1: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T2: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T3: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T4: Fængsel i 2 år**
- **T5: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T6: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T7: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T8: Fængsel i 2 år og 6 måneder**
- **T9: Fængsel i 2 år og 6 måneder**

T1-T9 blev fundet skyldige i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, begået over for 15 rumænske kvinder i tiden fra starten af januar 2012 til slutningen af maj 2013. Forholdet var i øvrigt begået i forening med flere medgerningsmænd. Retten fandt, at de tiltalte ved anvendelse af en utilbørlig fremgangsmåde havde udnyttet kvinderne til prostitution.

Kvinderne blev rekrutteret først og fremmest i Rumænien. Herefter arrangerede de tiltalte kvindernes rejse til Danmark, hvor de tiltalte husede dem på forskellige adresser og formåede kvinderne til i forskellige perioder at arbejde som gadeprostituerede på Vesterbro i København. De tiltalte havde kvindernes pas eller id-papirer i deres varetægt og bestemte kvindernes opholdssted og arbejdstid og tvang dem til at aflevere deres indtjening til de tiltalte og medgerningsmændene.

Flere af de tiltalte var eller havde været gift eller samlevende med de forurettede. Retten lagde til grund, at når kvinderne var ankommet til Danmark, var de allerede enten solgt til, ejet af, samlevende med eller hørende til alfonser, der i det væsentlige var mænd og i kraft heraf havde autoritet og bestemmelsesret over kvinderne. Kvinderne kunne ikke komme ud af situationen og var under kontrol vedrørende transport, bolig, arbejdstid og indtjening, ligesom der i et vist omfang også blev anvendt vold og trusler om vold. Kvinderne havde derfor ikke fuld handle- og bevægelsesfrihed og blev fastholdt i prostitution med henblik på at tjene penge til de tiltalte.

Vedrørende organisationen lagde retten til grund, at de tiltalte, som på kryds og tværs var i familie med og havde kendskab til hinanden, alle havde været deltagere i en gruppe, hvis fælles formål og sigte var at få mest mulig profit ud af de prostituerede kvinder. Det blev endvidere lagt til grund, at der mellem de tiltalte havde været en forudgående aftale eller i det mindste stiltiende aftale om, at man i gruppen samarbejdede med dette mål for øje. Uanset den løse struktur, som gruppen havde haft, lagde retten til grund, at gruppen havde været organiseret og struktureret vedrørende de tiltaltes kompetencer og arbejdsområder, og at de derfor havde pådraget sig et strafferetligt medansvar for de handlinger, der blev udført af de andre medtiltalte i gruppen. De tiltalte vidste således, hvad der foregik i gruppen som helhed.

De tiltalte blev hver idømt 2 år og 6 måneders fængsel, bortset fra T4, der blev idømt 2 års fængsel. Retten lagde ved straffastsættelsen for alle de tiltalte vægt på antallet af forurettede kvinder, rekrutteringsmåden, tidsperioder samt den tiltaltes rolle som direkte bestemmende og styrende alfons over for én kvinde. I forhold til T4 blev der i formildende retning lagt vægt på, at tiltalte selv indgik som prostitueret i gruppen.

Alle de tiltalte, med undtagelse af T4, var tidligere idømt 2 års betinget fængsel i en provinsdomstol i Spanien i 2011 (i samme sag) for kriminalitet vedrørende prostitution.

T4 var tidligere straffet to gange for butikstyveri i Danmark.

Alle de tiltalte blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Retten lagde ved afgørelsen om udvisning vægt på, at alle de tiltalte, der var EU-borgere, alene havde været i Danmark med det formål at tjene penge ved andres prostitution, og at de tiltaltes adfærd derfor var udtryk for en aktuel og reel alvorlig trussel mod den offentlige orden og sikkerhed. Udvisningen var endvidere ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet ingen af de tiltalte havde oplyst at have særlig tilknytning til Danmark.

Det var et særskilt tema i sagen, om anklageskriftet opfyldte kravene i retsplejelovens § 834, idet forsvarerne gjorde gældende, at tiltalen var formuleret som en afskrift af straffelovens bestemmelse (§ 262 a) uden konkret angivelse af de handlinger, som de tiltalte hver især havde udført. Retten afviste forsvarernes påstand.

Dom 3.13. Københavns Byrets dom af 11. november 2015 **(AM2016.10.13Ø)**

- **T1: Fængsel i 2 år**
- **T2: Fængsel i 1 år og 10 måneder – ankede til landsretten, [se landsretsdom 2.8.](#)**
- **T3: Sanktionsfastsættelsen behandlet særskilt, [se dom 3.14.](#)**
- **T4: Fængsel i 1 år og 9 måneder**
- **T5: Fængsel i 1 år og 9 måneder**

Der var i sagen rejst tiltale for 6 forhold af menneskehandel, jf. § 262 a, subsidiært for rufferi.

Byretten fandt de tiltalte, der alle havde haft forskellige roller, skyldige i menneskehandel af 2 bulgarske kvinder. De tiltalte blev desuden fundet skyldige i flere tilfælde af rufferi/medvirken til rufferi.

De tiltalte rekrutterede kvinderne i Bulgarien og transporterede dem til Danmark, hvor de blev huset. Kvinderne blev herefter udnyttet til prostitution. Kvinderne skulle desuden indgå proformaægteskaber i Sverige med fremmede mænd med henblik på, at disse mænd kunne opnå opholdstilladelse i EU på urigtigt grundlag. Byretten fandt, at kvinderne derved var misbrugt til strafbare handlinger.

De tiltalte havde anvendt en utilbørlig fremgangsmåde, idet kvinderne kom fra meget ringe kår i Bulgarien og havde ikke andet reelt acceptabelt alternativ end at føje de tiltalte.

Byretten lagde ved strafudmålingen vægt på karakteren og grovheden af forholdene, herunder varigheden af krænkelse, at forholdene er begået af flere i forening, samt at der i to af forholdene var tale om organiseret menneskehandel. Endvidere lagde retten vægt på, at en af de forurettede til menneskehandel var 18 år på gerningstidspunktet, mens den anden forurettede ikke tidligere havde arbejdet som gade prostitueret.

Alle de tiltalte blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Dom 3.14. Københavns Byrets dom af 2. december 2015

- **T3: Fængsel i 1 år og 10 måneder**

T3 blev ved Københavns Byrets dom af 11. november 2015 ([se dom 3.13.](#)) fundet skyldig i menneskehandel og medvirken til rufferi. Strafudmålingen blev udskilt til særskilt behandling.

Ved strafudmålingen lagde retten vægt på karakteren og grovheden af de forhold, T3 blev dømt for. Retten lagde herunder vægt på varigheden af krænkelse, samt at der var tale om organiseret menneskehandel, hvor T3 havde en central rolle i relation til bl.a. arrangementen af proformaægteskaberne.

T3 blev udvist betinget af Danmark.

Dom 3.15. ("Hvæpsebo, celle 1") Retten i Lyngbys dom af 14. marts 2016 ([AM2017.06.30Ø](#))

- **T1: Fængsel i 6 år**
- **T2: Fængsel i 6 år**
- **T3: Ankede – se landsretsdom [nr. 2.9.](#)**
- **T4: Fængsel i 4 år**
- **T5: Fængsel i 5 år**
- **T6: Ankede – se landsretsdom [nr. 2.9.](#)**
- **T7: Ankede – se landsretsdom [nr. 2.9.](#)**
- **T8: Fængsel i 3 år**
- **T9: Fængsel i 6 år**
- **T10: Fængsel i 6 år**
- **T11: Fængsel i 3 år**
- **T12: Fængsel i 4 år**
- **T13: Fængsel i 4 år**

- **T14: Se dom i tilståelsessag under byretsdom nr. 3.18.**

Der var rejst tiltale mod 13 tiltalte for menneskehandel til strafbare forhold begået overfor i alt 26 personer, groft bedrageri og groft databedrageri ved udnyttelse af i alt 116 personers identitet.

Menneskehandel til strafbare forhold

Efter bevisførelsen fandt retten det godtgjort, at 12 af de tiltalte kunne dømmes for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5, i forhold til i alt 19 personer begået over forskellige perioder. Således var T1, T3, T5, T6, T9 og T10 skyldige i menneskehandel af 19 personer. T2, T4, T8, T12 og T13 var skyldige i menneskehandel af 13 personer, mens T11 var skyldig i menneskehandel af 8 personer. Retten fandt det bevist, at de tiltalte havde rekrutteret, transporteret, huset og udnyttet dem til at begå kriminalitet. For 16 af de 19 personer fandt retten det bevist, at personerne blev rekrutteret under falske løfter om at opnå arbejde. I stedet blev deres personlige oplysninger, ID-papirer, NEM-ID mv. anvendt til at foretage kriminalitet. For alle 19 personer fandtes det bevist, at der var anvendt anden utilbørlig fremgangsmåde i forhold til personerne. Retten lagde herved bl.a. vægt på, at de tiltalte optrådte med autoritet i forhold til personerne, at flere af personerne enten havde været udsat for eller overværet vold og trusler fra flere af de tiltaltes side, at personernes bolig blev holdt under opsyn, ligesom personerne blev flyttet rundt til nye adresser mv.

En tiltalt (T7) blev frifundet for menneskehandel, idet retten ikke fandt det bevist, at han havde deltaget i hverken rekrutteringen eller transporten af personer fra Rumænien.

Bedrageri og databedrageri

Alle 13 blev dømt for groft bedrageri, groft databedrageri og groft skattebedrageri for samlede beløb på mellem ca. 3,6 mio. kr. og ca. 10,4 mio. kr. begået over en samlet periode på ca. 14 måneder. Bedragerierne skete bl.a. under udnyttelse af i alt 116 rumæneres identitetsoplysninger og uden disse personers viden herom. Der blev bl.a. oprettet lån på internettet, bestilt telefoner, kreditkort og leaset biler under anvendelse af de pågældendes identitet. Endvidere blev der indberettet fiktiv løn og skat, hvorved de tiltalte uberettiget fik udbetalt restskat eller forsøgte herpå.

Strafudmåling

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at der var tale om grove, systematiske og professionelt tilrettelagte bedragerier mv. overfor firmaer og SKAT under svigagtig anvendelse af personlige identitetsoplysninger, NEM-ID mv. tilhørende 116 rumænske personer, og at de tiltalte var klar over, at de 116 personer blev transporteret til Danmark med det formål at udnytte dem til strafbare formål. Dette gjaldt også T7, der blev frifundet for menneskehandel. Der blev endvidere lagt vægt på, at der for 12 tiltalte skete domfældelse for menneskehandel, hvor udnyttelsens grove karakter blandt andet bestod i, at personerne havde været huset under til tider særdeles usle eller kummerlige forhold, at de 12 tiltalte i deres adfærd overfor og interne omtale af personerne havde udvist en betydelig ligegyldighed, nedlaidenhed og hensynsløshed over for disses velbefindende, og at personerne blev opfattet alene som et nødvendigt middel til at opnå et så stort økonomisk udbytte som muligt. Det indgik også i vurderingen, at der i et meget omfattende omfang skete domfældelse for databedrageri, og at denne form for kriminalitet undergraver tilliden til nem og sikker handel over internettet. Endelig indgik det som et skærpende moment, at kriminaliteten blev begået af flere i forening og på tværs af landegrænser, herunder sammen med medgerningsmænd i Rumænien. Selve bedragerierne, herunder overfor SKAT, der for de enkelte tiltalte angik beløb på mellem 3,6 mio. og 10,5 mio. kr. bar præg af at være foretaget som led i en virksomhedslignende organisation, hvor de tiltalte havde handlet i forening, været vidende om de øvrige tiltaltes roller og varetaget hver deres funktion med henblik på at optimere udbyttet.

Alle, undtagen T7, der var dansk statsborger, blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. En 14. tiltalt blev udskilt inden hovedforhandlingen. Han blev ved Retten i Lyngbys dom af 10. november 2017 idømt fængsel i 6 år. Se dom 3.16.

Tre tiltalte ankede til landsretten. Se dom (2.9.)

Dom 3.16. ("Hvæpsebo, celle 2 og 5") Retten i Glostrups dom af 12. juli 2016 (AM2018.01.19Ø)

- **T1: Fængsel i 5 år**
- **T2: Fængsel i 4 ½ år**
- **T3: Fængsel i 4 år**
- **T4: Ankede – Se landsretsdom nr. 2.11.**
- **T5: Fængsel i 3 år**

T1-T4 blev i byretten fundet skyldige i menneskehandel til strafbare handlinger af i alt 18 personer og alle 5 blev dømt for bedrageri og databedrageri og overtrædelse af skattelovgivningen. Retten fandt, at de udnyttede personer, der var rumænske statsborgere og kom fra beskedne kår, rejste til Danmark på de tiltaltes foranledning i den tro, at de var tilbudt et arbejde. De blev registreret hos Skat, fik opholdstilladelse og sygesikringsbevis samt NemID, hvorefter de tiltalte anvendte disse personlige oplysninger til bl.a. oprettelse af selskaber. Personernes identitet blev anvendt til optagelse af lån, indkøb af biler og telefoner m.v., og selskaberne blev ligeledes anvendt til bedrageriet og skattesvig. Der blev begået bedragerier for et samlet beløb af ca. 4,8 millioner kr. Endvidere blev T4 dømt for groft skattesvig for ca. 16,4 mio. kr. T5 blev frifundet for menneskehandel, men dømt for bedrageri og databedrageri og overtrædelse af opkrævningsloven. Alle blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Retten lagde ved strafudmålingen bl.a. vægt på, at de tiltalte begik omfattende, grove, systematiske og professionelt tilrettelagte bedragerier. Det fandtes skærpende, at bedragerierne var beget af flere i forening i en form for organisation, og efter en egentlig forretningsmodel, der var nedskrevet og som i slutningen af 2014 og i 2015 ekspanderede i omfang og vinding. Retten tillagde det endvidere vægt, at organisationen via rådigheden over personernes identitet, navnlig NemID, brød alle de sikkerhedsforanstaltninger, som var indbygget i både offentlige og private systemer. De udnyttede herved den tillid, som er grundlaget for både registrering af personer og virksomheder samt skattesystemet. De tiltalte havde med det omfattende databedrageri tillige undergravet den tillid, som optagelse af lån og handel på internettet er tilrettelagt efter.

T4 ankede til landsretten. Ved Østre Landsrets dom af 19. januar 2018 blev straffen på 7 års fængsel stadfæstet og tillægsbøden nedsat til 18,3 mio. kr.

Dom 3.17. Retten i Svendborgs dom af 1. november 2017 (AM2018.08.16Ø)

- **T1: Anset for at være offer for menneskehandel – idømt 1 års fængsel for skunkproduktio.**
- **T2: Frifundet for menneskehandel – idømt 1 år og 2 måneder for skunkproduktion.**
- **T3: Ikke tiltalt for menneskehandel.**
- **T4: Frifundet for menneskehandel – idømt 1 år og 9 måneder for skunkproduktion.**
- **T5: Ankede byrettens dom for bl.a. menneskehandel – se landsretsdom nr. 4.6.**

Sagen angik fem tiltalte, der dyrkede og forarbejdede en stor mængde skunkplanter med henblik på videresalg. Tre af de tiltalte, T2, T4 og T5, var endvidere tiltalt for menneskehandel, jf. straffelovens §

262 a, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 3, ved omkring juni 2016 at have anvendt trusler, ulovlig tvang og frihedsberøvelse med henblik på at udnyttelse af T1 til skunkproduktion.

Byretten lagde til grund, at T1 skulle arbejde i skunkhusene på grund af en gæld til tiltalte, at han blev ført til Danmark og i forbindelse dermed fik at vide, at han skyldte penge, samt at disse penge skulle betales tilbage. Byretten lagde vægt på, at han blev placeret i afsides beliggende huse, at han havde manglende sprogkundskaber, samt at han blev transporteret af andre. T1 var endvidere ikke i besiddelse af id-papirer, og da han en gang forsøgte at flygte, blev han fanget og tilbageholdt på ny. På baggrund heraf samt den omfattende skunkproduktion blev T5 idømt fængsel i 4 år og 6 måneder.

Retten fandt det derimod ikke bevist, at menneskehandlen var begået i forening, hvorfor T2 og T4 blev frifundet herfor. De blev i stedet idømt fængsel i henholdsvis 1 år og 2 måneder samt 1 år og 9 måneder for skunkproduktion.

T1, som blev anset for offer for menneskehandel, var også tiltalt i sagen, idet han havde deltaget i skunkproduktionen. Byretten lagde ved strafudmåling i formildende grad vægt på, at T1 var offer for menneskehandel, hvorfor han alene blev idømt 1 års fængsel. Der var i sagen også nedlagt påstand om udvisning af T1, men retten fandt, at der var en sådan sammenhæng mellem de strafbare forhold, som T1 havde begået, og det forhold, at han var offer for menneskehandel, at der efter udlændingelovens § 26 a ikke kunne ske udvisning.

T5 ankede til landsretten. Ved Østre Landsrets dom af 16. august 2018 blev T5 frifundet for menneskehandel og straffen blev nedsat til 3 års fængsel.

Dom 3.18. (Hvæpsebo, celle 1 - tiltalte nr. 14) Retten i Lyngbys dom af 10. november 2017 (AM2017.11.10B)

- **T 14: Fængsel i 6 år og bøde på 6.301.000 kr.**

T14 var udskilt af sagen i forbindelse med hovedforhandlingen af Hvæpsebo, celle 1 (dom 3.15), idet han ikke blev anholdt samtidig med de øvrige tiltalte i februar 2015. Han unddrog sig siden strafforfølgning ved at gemme sig i Rumænien. Han blev anholdt og udleveret til Danmark i januar 2017. Bøden angik forhold vedrørende skatte- og momssvig af særlig grov karakter, og havde ikke relation til den øvrige Hvæpsebo-sag.

Menneskehandel til strafbare forhold

Under en tilståelsessag blev T14 dømt for menneskehandel af i alt 19 personer efter straffelovens § 262, stk. 1, nr. 4 og 5. Der henvises til referatet under dom 3.15.

Bedrageri og databedrageri

T14 blev desuden dømt for bedrageri, groft databedrageri og skatteunddragelse for i alt 8,3 millioner kr. begået over en periode på 10 måneder. Bedragerierne skete bl.a. under udnyttelse af 105 rumæneres identitetsoplysninger og uden disse personers viden herom. Der henvises til dom 3.15.

Endelig blev T14 dømt for skatte- og momssvig af særlig grov karakter til ca. 6,3 millioner kr.

Strafudmåling

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på de øvrige domme i Hvæpsebo-sagen, celle 1, herunder særligt T3 og T7. I skærpende retning lagde retten vægt på, at tiltalte, der er dansk statsborger, med sin revisionsuddannelse og erhvervserfaring havde haft en helt særlig indsigt, hvilken han havde brugt til

at løse problemer for organisationen og derfor gjort de igangværende bedragerier mulige, og herudover udvidet organisationens bedragerier, særligt over for SKAT. Det blev desuden tillagt skærpende betydning, at tiltalte havde unddraget sig strafforfølgning ved at udrejse af Danmark og gemme sig i Rumænien. I formildende retning lagde retten blandt andet vægt på, at tiltalte havde tilstået, dog først en uge før hovedforhandlingen. Det blev desuden tillagt betydning, at tiltalte, i overensstemmelse med sin tilståelse, blev dømt for kriminalitet begået over en kortere periode end de øvrige dømte i Hvepsebo-sagens celle 1, og for misbrug af færre personers identitetsoplysninger.

Dom 3.19. Retten på Frederiksbergs dom af 7. april 2022 (AM2022.04.07B)

- **T: Fængsel i 10 måneder**

Sagen angik T, en 25-årig EU-statsborger, der via internettet var kommet i kontakt med F, en 23-årig ungarsk statsborger. F tog til Danmark i den tro, at hun skulle indgå i et kærestelignende forhold med T. Ved sin ankomst til Danmark blev hun i stedet transporteret til gerningsstedet, hvor hun af T blev tvunget til at udføre prostitutionsopgaver. Hun blev bl.a. truet med, at hun ikke ville komme hjem igen, hvis hun ikke gjorde som T sagde, ligesom hun, da hun forsøgte at flygte fra stedet, fik at vide af T, at hun ville få tæsk, hvis hun ikke kom tilbage til gerningsstedet.

F havde mange prostitutionskunder i løbet af de 4 dage, som gerningsperioden strakte sig over. Prostitutionskundernes betaling skulle hun videregive til T.

T havde forestået internetannoncering og haft kontakten til prostitutionskunderne.

Efter bevisførelsen fandt retten, at T havde gjort sig skyldig i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1, 3, 4, og 5 (forhold 1) samt rufferi, til dels forsøg herpå, jf. straffelovens § 233, stk. 1, jf. til dels § 21 (forhold 2-4). Retten afviste herved T's forklaring om, at han alene havde virket som mellemmand.

Tiltalte blev idømt 10 måneders fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud i 6 år. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på gerningsperiodens begrænsede længde.

Dom 3.20. Retten i Aalborgs dom af 8. juli 2022

- **T: Fængsel i 6 måneder og udvisning med indrejseforbud i 6 år.**

I sagen var T tiltalt for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1, nr. 3, nr. 4 og nr. 5, ved i perioden fra den 12. december 2021 til den 19. januar 2022, at have rekrutteret, transporteret og huset en spansk kvinde med henblik på udnyttelse til prostitution i Danmark, idet T i den angivne periode gjorde brug af ulovlig tvang, trusler, retsstridig fremkaldelse og udnyttelse af en vildfarelse, samt udnyttede forurettedes sårbare stilling. T arrangerede bl.a. forurettedes rejse fra Spanien til Danmark, ved at snyde forurettede til at tro de skulle på ferie til Andorra og efterfølgende true forurettede til at tag med til Danmark. Yderligere fratog T forurettedes ID-papirer og husede forurettede i flere lejligheder hvor forurettede arbejdede som prostitueret. Yderligere forlangte T efterfølgende at modtog den fulde indtjening, som forurettede modtog fra kunderne, således at T opnåede en ikke ubetydelig vinding.

Byretten lagde ved straffastsættelsen i skærpende retning bl.a. vægt på karakteren, varigheden og grovheden af forholdet. Byretten lagde yderligere vægt på at T anvendte ulovlig tvang, trusler og

retsstridigt fremkaldte en vildfarelse hos forurettede og på anden utilbørlig måde, formåede at få forurettede til Danmark, hvor forurettede arbejdede som prostitueret.

T blev idømt 6 måneders fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud på 6 år.

Dom 3.21. Retten i Odenses dom 1. februar 2023 (U.2024.5314 og TfK2024.383)

- **T1: Fængsel i 3 år og 6 måneder og udvisning for bestandig**
- **T2: Ankede – Se landsretsdom nr. 2.13.**
- **T3: Ej tiltalt for menneskehandel**

Sagen angik tre tiltalte, der i en nærmere angivet periode var tiltalt for at have drevet, og medvirket til at drive, rufferivirksomhed jf. straffelovens § 233, stk. 1, til dels jf. § 23.

T1 og T2 var endvidere tiltalt for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5, ved i forening med fem andre, i perioden fra primo januar 2019 til den 30. maj 2022 retsstridigt at have fremkaldt, bestyrtet eller udnyttet en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde, at have rekrutteret, transporteret, overført og huset ni ukrainske og russiske kvinder, med henblik på udnyttelse ved prostitution og under slavelignende forhold, idet de forurettede bl.a. skulle udføre prostitution i et tidsrum på ikke under 15 timer i døgnet, aflevere deres identitetspapirer, aflevere ikke under 50 % af fortjenesten, betale husleje og rengøring, anmode om tilladelse for at forlade lejligheden, leve diskret samt sove og udføre de seksuelle ydelser i samme seng.

T1 var yderligere tiltalt for overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler, ligesom T2 var tiltalt for dokumentfalsk, hæleri og videreoverdragelse af euforiserende stoffer.

Byretten fandt at T1 og T2 havde drevet rufferivirksomhed med ikke under 70 udenlandske kvinder. Byretten fandt det dog ikke bevist at T3 havde medvirket til at drive rufferivirksomhed. T3 blev derfor frifundet herfor.

Byretten fandt derudover at T1 og T2 havde gjort sig skyldige i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5, for hvad angår fire forurettede. Retten fandt det derfor ikke bevist at T1 og T2 havde udsat de øvrige fem forurettede for menneskehandel. Byretten lagde herunder vægt på at der ikke lå tilstrækkelige oplysninger vedrørende de fem forurettede.

Derudover fandt byretten T1 skyldig i overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler, ligesom T2 blev fundet skyldig for dokumentfalsk, hæleri og videreoverdragelse af euforiserende stoffer. T3 blev frifundet.

T1 blev straffet med fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist for bestandig.

T2 blev straffet med fængsel i 4 år og 6 måneder og udvist for bestandig. T2 ankede dommen til landsretten. Der henvises til dom 2.13.

Dom 3.22. Retten i Nykøbing Falsters dom af 9. januar 2024 (AM2024.01.09B)

- **T1: Frifundet for menneskehandel. Fængsel i 8 måneder samt indrejseforbud i 6 år.**
- **T2: Frifundet for menneskehandel. Fængsel i 6 måneder.**
- **T3: Fængsel i 1 år og 9 måneder samt indrejseforbud for bestandig.**

Sagen angik tre tiltalte, der i en periode begik og forsøgte at begå en række systematiske tyverier. Alle tre tiltalte, var endvidere tiltalt for menneskehandel jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1, nr. 4 og nr. 5, subsidiært menneskeudnyttelse efter straffelovens § 262 b, 1. pkt., alt jf. § 89, ved omkring november 2022, at have rekrutteret, transporteret, overført og huset en rumænsk statsborger, F, under anvendelse af ulovlig tvang, frihedsberøvelse, retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden tilbørlig fremgangsmåde, ligesom de ved udnyttelse af Fs betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt eller et bestående afhængighedsforhold, fik F til at begå strafbare handlinger.

Byretten lagde til grund at F, af T3, blev lovet et legalt arbejde på en fabrik i Danmark samt at T3 stod for transporten til Danmark. Endvidere lagde byretten til grund, at T3 ikke havde et reelt eller legalt arbejde til F, men at arbejdet alene bestod i at tjene penge ved at begå systematiske tyverier. F blev af T3 truet med tæsk, hvis han ikke gjorde som T3 sagde, ligesom at T3 nægtede ham at rejse hjem. Retten lagde endvidere til grund, at F i sit hjemland var arbejdsløs og havde brug for penge til behandlingen af sin syge mor, og derfor følte sig tvunget til at tage det arbejde, som T3 havde lovet pågældende. F talte hverken dansk eller engelsk, ligesom han ikke kendte nogen i Danmark og var uden midler, idet han måtte låne penge til rejsen af T3.

Efter bevisførelsen fandt retten, at T3 havde gjort sig skyldig i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1, nr. 4 og nr. 5, ved, som led i organiseret og systematisk tyveri, at have rekrutteret, transporteret og huset F og under anvendelse af ulovlig tvang, retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde, udnyttelse af F's økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt eller et bestående afhængighedsforhold, alt med henblik på at udnytte F til at begå strafbare handlinger, herunder tyveri. Retten fandt det ikke bevist, at menneskehandlen var begået i forening, hvorfor T1 og T2 blev frifundet herfor. De blev i stedet idømt fængsel i henholdsvis 8 og 6 måneder for tyveri af særlig grov beskaffenhed samt forsøg herpå efter straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1.

Dom 3.23. Retten i Glostrups dom af 9. februar 2024

(AM2024.02.09B2)

- **T: Fængsel i 2 år og 6 måneder samt udvisning med et indrejseforbud for bestandigt.**

Sagen angik T, som var tiltalt for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 3 og 5, ved i perioden fra primo 2022 til den 13. december 2022, at have rekrutteret, transporteret, overført, huset eller modtaget fire rumænske kvinder med henblik på udnyttelse til prostitution i Danmark. T var endvidere tiltalt for rufferi efter straffelovens § 233, stk. 1, ved i perioden fra primo 2022 til den 13. december 2022, i forening, efter aftale eller efter fælles forståelse med tre medtiltalte, at have drevet virksomhed med, at flere kvinder mod betaling eller løfte om betaling har haft seksuelt forhold til kunder, hvor T har modtaget op til halvdelen af kvindernes indtjente penge.

T erkendte sig skyldig. Tilståelsen blev støttet, af de oplysninger der i øvrigt forelå i sagen, hvorfor byretten fandt det bevist, at T var skyldig.

Byretten lagde ved straffastsættelsen i skærpende retning bl.a. vægt på T's meget centrale rolle i forhold til menneskehandel af fire rumænske kvinder, herunder med hensyn til rekrutteringen, husning og udnyttelse til prostitution, herunder T's indtjening herved og tidsperioden herfor. Byretten lagde endvidere vægt på den underliggende trussel om vold og T's kyniske anvendelse af omsorg og autoritet over for de fire rumænske kvinder, der var i en særlig sårbar situation, da de ikke kunne tale dansk og havde meget begrænsede midler til rådighed. Byretten lagde i formidlende retning vægt på T's medvirken til sagens opklaring.

T blev straffet med fængsel i 2 år og 6 måneder samt udvist af Danmark med et indrejseforbud for bestandigt.

Dom 3.24. Retten i Aalborgs dom af 13. september 2024

(AM2024.09.13B)

- **T1: Fængsel i 11 år (ej dømt for menneskehandel).**
- **T2: Fængsel i 8 år.**

Sagen vedrørte bl.a. T2, som var tiltalt for menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, ved i tidsrummet fra maj 2019 til januar 2024, ved anvendelse af ulovlig tvang, trusler og retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse og udnyttelse af en vildfarelse samt ved anden utilbørlig fremgangsmåde, at have rekrutteret forurettede med henblik på udnyttelse til prostitution og optagelse af seksuelt materiale såsom fotografier eller film, herunder bl.a. ved trusler om at slå forurettede ihjel, trusler om seksuelle overgreb mod forurettede samt udtalelser om, at han ville skære hendes ører af og bruge dem som halskæde.

T2 var endvidere tiltalt efter straffelovens § 191, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. til dels stk. 2, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, og § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 301 for i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T1 med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer at have været i besiddelse af ca. 46,7 kilo amfetamin, hvorved T2 videreoverdrog ca. 1 kilo amfetamin til en eller flere uidentificerede personer.

T2 erkendte sig skyldig. Tilståelsen blev støttet, af de oplysninger der i øvrigt forelå i sagen, hvorved byretten fandt det bevist, at T2 var skyldig.

Byretten lagde ved straffastsættelsen vægt på mængden af amfetamin samt grovheden i forholdet omkring menneskehandel. Byretten lagde i formildende retning vægt på T2's tidlige tilståelse af de to forhold jf. § 82, stk. 1, nr. 9.

T2 blev straffet med fængsel i 8 år.

4. Frifindende domme

Dom 4.1. Retten i Skjerns dom af 16. oktober 2006

- **T: Frifundet for menneskehandel, men idømt fængsel i 6 måneder betinget med vilkår om bl.a. samfundstjeneste for bl.a. ulovlig tvang og afpresning**

T frifundet for forsøg på menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. § 21, ved i perioden fra medio august 2005 til den 30. januar 2006 fra en person i Letland at have forsøgt at rekruttere lettiske kvinder til udnyttelse ved kønslig usædelighed i hans escortvirksomhed, idet han tilbød betaling for kvinderne.

Retten fandt det bevist, at T havde forsøgt at rekruttere lettiske kvinder til at arbejde i hans escortvirksomhed, og at T med henblik på at skaffe kvinder til Danmark havde foretaget pengeoverførsler til Letland. Retten fandt imidlertid ikke, at der havde været forsøgt anvendt fremgangsmåder, som beskrevet i straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1-4. Henset til, at det har stået helt åbenlyst, hvad de pågældende kvinder skulle beskæftige sig med, fandt retten heller ikke, at T til

formålet havde forsøgt at anvende anden utilbørlig fremgangsmåde som beskrevet i § 262 a, stk. 1, nr. 5. T blev derfor frifundet for forsøg på menneskehandel.

T blev derimod fundet skyldig i rufferi efter straffelovens § 228 ved i perioden fra den 10. oktober 2005 til den 30. januar 2006 for vindings skyld at have forledt tre lettiske kvinder til kønslig usædelighed i hans escortvirksomhed. Retten fandt det godtgjort, at T i den omhandlede periode i hvert fald i 99 tilfælde havde gjort sig skyldig i rufferi med en skønsmæssig nettofortjeneste på ikke under 50.000 kr.

T blev endvidere fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, og § 281, nr. 1, jf. § 21, samt overtrædelse af dyreværnsloven og udlændingelovens § 59, stk. 2.

T blev idømt 6 måneders fængsel, der blev gjort betinget på vilkår om bl.a. 200 timers samfundstjeneste og betaling af en tillægsgbøde på 5.000 kr.

Dom 4.2. ("Kælder-sagen") Retten i Helsingørs dom af 6. marts 2014 (AM2014.03.06B2)

- **T frifundet for både menneskehandel og åger**

T var tiltalt for menneskehandel til tvangsarbejde overfor flere rumænske statsborgere, som han havde rekrutteret og modtaget til at arbejde i sin rengøringsvirksomhed. T var endvidere tiltalt for åger, jf. straffelovens § 282.

T havde ifølge tiltalen lovet de rumænske statsborgere en månedsløn på 500 euro og betalt deres rejseudgifter. T havde herudover – ifølge den rejste tiltale – inddraget rumænernes identitetspapirer, fremsat trusler om vold mod dem, huset dem i en kælder under kummerlige forhold uden el og vand, transporteret dem til og fra arbejde og formået dem til at arbejde ca. 18 timer om dagen uden at modtage løn, ligesom tiltalte lod de pågældende arbejde gælden for transporten af.

Retten frifandt T for menneskehandel, idet retten vurderede, at anklageskriftet ikke opfyldte kravene i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4.

Retten anførte i den anledning blandt andet, at anklageskriftet ikke indeholdte en beskrivelse af, hvordan rekruttering og transport havde fundet sted eller af den adfærd, hvormed T havde gennemtvunget arbejdet. Retten henviste endvidere til, at anklageskriftet ikke indeholdte en beskrivelse af, hvordan der var anvendt ulovlig tvang, frihedsberøvelse eller trusler, eller hvilke handlinger der efter tiltalen udgjorde anden utilbørlig fremgangsmåde, ligesom tiltalen kun indeholdte en delvis beskrivelse af, hvorledes betingelsen om anvendelse af retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse var opfyldt.

Retten bemærkede endvidere, at der ikke fandtes at være ført det til domfældelse i en straffesag fornødne sikre bevis for, at de forurettede havde været udnyttet ved tvangsarbejde.

T blev endvidere frifundet for åger, jf. straffelovens § 282.

Dom 4.3. ("Garage-sagen") Østre Landsrets dom af 4. marts 2015 (TfK2015.537/2)

- **T1 frifundet for menneskehandel, men idømt 3 års fængsel for bl.a. åger**
- **T2 frifundet for menneskehandel, men idømt 2 års fængsel for bl.a. åger**

T1 og T2 var tiltalt for menneskehandel, jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, ved igennem en årrække at have udnyttet en række rumænske statsborgere til tvangsarbejde i rengøringsbranchen og hos de tiltalte privat. De var endvidere tiltalt for blandt andet åger, jf. straffelovens § 282, jf. § 286.

Byretten frifandt de tiltalte for menneskehandel, men fandt dem skyldige i åger, der for T1's vedkommende blev henført under straffelovens § 286, stk. 1. Straffen for T1 blev fastsat til en tillægsstraf på fængsel i 2 år og 6 måneder, der tillige omfattede enkelte andre forhold. Straffen for T2 blev – under henvisning til straffelovens § 285, stk. 1 – fastsat til en tillægsstraf på fængsel i 2 år, der tillige omfattede vold, trusler samt 83 bedrageriforhold.

Landsretten tiltrådte, at de tiltalte var frifundet for menneskehandel, idet landsretten efter en samlet vurdering ikke fandt det godtgjort, at der var tale om tvangsarbejde. Landsretten henviste i den forbindelse blandt andet til, at de forurettede var lovligt i landet og i besiddelse af ID-papirer, og at de - med undtagelse af én person - desuden var i besiddelse af pengebeløb og havde et vist netværk af familie og venner. Landsretten lagde herudover vægt på, at de forurettede forlod Danmark i perioder og vendte tilbage, ligesom de pågældende havde forklaret, at de havde brug for lønnen, der, selv om den var ringe, var højere end den løn, de kunne opnå i hjemlandet.

Landsretten tiltrådte endvidere, at de tiltalte var fundet skyldige i åger og skærpede straffen for T1's vedkommende til en tillægsstraf på fængsel i 3 år, og stadfæstede tillægsstraffen på 2 år for T2.

I byretten gjorde de tiltalte i øvrigt gældende, at anklageskriftet ikke opfyldte betingelserne i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, idet anklageskriftet blandt andet ikke indeholdt en beskrivelse af, hvordan rekrutteringen var sket, eller hvilken del af § 262 a, stk. 1, 2. led, der blev gjort gældende, ligesom der ikke forelå den fornødne beskrivelse af tvangsarbejdet. Det blev endvidere gjort gældende, at der ikke forelå den fornødne præcisering af gerningsperioden eller omstændighederne i forhold til den enkelte forurettede.

Byretten afviste indsigelsen, idet anklageskriftet – efter byrettens opfattelse – indeholdte den fornødne gerningsbeskrivelse. Byretten udtalte bl.a., at den omstændighed, at de fem udførelsesmåder, der fremgår af bestemmelsens 2. led, alene var anført i anklageskriftet, ikke medførte, at der ikke forelå en tilstrækkelig tydelig beskrivelse.

Indsigelsen vedrørende anklageskriftet blev ikke gjort gældende i landsretten.

Dom 4.4. Vestre Landsrets dom af 1. oktober 2015 (TfK2016.9)

• T frifundet for menneskehandel, men idømt 1 år og 9 måneder for rufferi

Sagen drejede sig om et estisk ægtepar, der drev bordeller i Danmark. Det var alene hustruen (T), der blev tiltalt for rufferi og menneskehandel, idet det ikke var muligt at anholde manden til sagen.

Der var for så vidt angår menneskehandel rejst tiltale efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 4 og 5, idet T ifølge tiltalen retsstridigt havde fremkaldt eller udnyttet en vildfarelse hos to estiske kvinder (F1 og F2) om, at de skulle arbejde som henholdsvis stuepige og topløs danser i Danmark. Efter afrejsen fra Estland eller ved ankomsten til Danmark blev de imidlertid gjort bekendt med eller fandt ud af, at de skulle arbejde som prostituerede. T forlangte og modtog 50 pct. af de forurettedes indtjening som prostituerede, hvilket samlet set udgjorde en utilbørlig fremgangsmåde.

Byretten frifandt T for menneskehandel i relation til F1 og lagde i den forbindelse bl.a. vægt på F1's forklaring om, at hun allerede før afrejsen fra Estland havde mistanke om, at arbejdet bestod i prostitution, at hun tog af sted på trods af denne mistanke, og at hun efterfølgende blev og arbejdede

på bordellet i 2 uger, hvorefter T foreslog, at hun tog hjem, ligesom T efterfølgende skrev, at F1 ikke skulle komme tilbage.

Byretten fandt imidlertid T skyldig i menneskehandel i forhold til F2 og henviste i den forbindelse bl.a. til F2s forklaring om, at hun indtil ankomsten på bordellet troede, at hun skulle danse striptease, hvilket støttes af e-mailkorrespondance mellem F2 og T, hvoraf bl.a. fremgik, at F2 ønskede at danse, og at hun ikke tilbød intime tjenester. Retten lagde endvidere til grund, at F2 anvendte sin andel af betalingen for den første kunde på at købe et taletidskort og skrive til ambassaden for at få hjælp.

Retten fandt endvidere T skyldig i rufferi.

Straffen for rufferi og menneskehandel blev i byretten fastsat til fængsel i 2 år. T blev endvidere udvist med indrejseforbud for bestandigt.

T ankede dommen med påstand om frifindelse for forholdet om menneskehandel i relation til F2 og i øvrigt formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærpe.

Landsretten frifandt T for menneskehandel i forhold til F2 under henvisning til, at F2 ikke havde afgivet forklaring for landsretten, og at den mailkorrespondance mellem T og F2, der havde været fremlagt, måtte anses for dels at være ufuldstændig dels at have et uklart indhold.

Landsretten stadfæstede i øvrigt dommen, men nedsatte straffen til fængsel i 1 år og 9 måneder.

Dom 4.5. Vestre Landsrets dom af 8. februar 2017

(AM2017.02.08V)

- **T frifundet for menneskehandel, men idømt 6 måneders fængsel for rufferi.**

T frifundet for menneskehandel, jf. straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 3, nr. 4 og nr. 5, ved i perioden fra november 2015 til januar 2016 at have udnyttet sin thailandske kusine (F) til prostitution i tiltaltes massageklinik. Subsidiært var T tiltalt for rufferi, jf. straffelovens § 233, stk. 1.

Byretten fandt det ikke med sikkerhed godtgjort, at F hverken før eller efter ankomsten til Danmark havde befundet sig i en vildfarelse vedrørende sine vilkår, som var fremkaldt eller udnyttet af tiltalte. Byretten fandt det endvidere ikke godtgjort, at F ved tvang var bragt til at udøve kønslig usædelighed. T blev derfor frifundet for menneskehandel.

T blev derimod fundet skyldig i rufferi efter straffelovens § 233, stk. 1, ved i perioden fra 24. november 2015 til den 19. januar 2016 at have opnået økonomisk udbytte ved at forurettede mod betaling gav traditionel thaimassage samt havde seksuelle forhold med kunderne i massageklinikken, hvorefter T modtog en del af indtjeningen.

T blev endvidere fundet skyldig i overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 5, jf. stk. 6 og stk. 2, nr. 2 og nr. 6, ved at have beskæftiget forurettede, selvom hun ikke havde opholds- eller arbejdstilladelse i Danmark.

Straffen blev fastsat til fængsel i 6 måneder.

Landsretten lagde vægt på, at F, der boede på massageklinikken og havde nøgle dertil, kunne gå ud i byen, og at F havde sin egen mobiltelefon og beholdt sine identitetspapirer. F havde ikke udtrykkeligt sagt fra over for T med hensyn til de seksuelle ydelser, hun skulle udføre. På den baggrund fandt landsretten det ikke bevist, at T havde forsæt til at udnytte en eventuel vildfarelse hos F, eller at T have anvendt en utilbørlig fremgangsmåde over for F. Landsretten stadfæstede byrettens dom.

Dom 4.6. Østre Landsrets dom af 16. august 2018

(AM2018.08.16Ø)

- **T5 frifundet for menneskehandel - idømt fængsel i tre år for skunkproduktion.**
- **De medtiltalte: Se dom nr. 3.17.**

T5 blev af byretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 3, ved omkring juni 2016 at have anvendt trusler, ulovlig tvang og frihedsberøvelse med henblik på at udnyttelse af T1 til skunkproduktion som led i tilbagebetaling af gæld. På baggrund heraf samt den omfattende skunkproduktion fastsatte byretten straffen til 4 år og 6 måneder.

T5 ankede til landsretten. Ved Østre Landsrets dom af 16. august 2018 blev T5 frifundet for menneskehandel. Ifølge landsretten var det uklart, om forurettede havde været udsat for ulovlig tvang eller trusler i forbindelse med indrejsen til eller under opholdet i Danmark, ligesom de ikke fandt det bevist, at forurettede havde været udsat for en frihedsberøvelse. T5 blev ligeledes frifundet for den subsidiære påstand om overtrædelse af udlændingelovens § 56.

Landsretten stadfæstede i øvrigt dommen, men nedsatte straffen for skunkproduktion til fængsel i 3 år.

Dom 4.7. Københavns Byrets dom af 4. juni 2020

(AM2020.06.04B)

- **T: Frifundet for menneskehandel, men idømt 1 års fængsel for rufferi, grov vold og trusler.**

T1 var tiltalt for menneskehandel med henblik på udnyttelse til prostitution, subsidiært rufferi og frihedsberøvelse, ulovlig tvang og trusler. Der var desuden rejst tiltale for legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter og for trusler.

Retten fandt det ikke godtgjort, at tiltalte havde transporteret eller huset forurettede, og der var endvidere ikke ført bevis for, at tiltalte skulle have rekrutteret eller overført hende. Det fandtes derefter ikke bevist, at straffelovens § 262 a var overtrådt. Tiltalte blev dømt for rufferi og trusler, men frifundet for frihedsberøvelse og ulovlig tvang. Tiltalte blev desuden dømt for grov vold.

Retten fastsatte straffen til fængsel i 1 år. Retten lagde ved strafudmålingen navnlig vægt på karakteren af den vold, som tiltalte havde udsat forurettede for, herunder at hun i forbindelse med et halsgreb var i livsfare, og at hun ved volden fik kæbebrud.

Dom 4.8. ("Thyborøn-sagen") Retten i Holstebros dom af 11. januar 2021 (AM2021.01.11B)

- **T1: Frifundet for menneskehandel, men idømt 1 år og 6 måneders fængsel, som blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste for bl.a. åger og overtrædelse af udlændingeloven**
- **T2 (et ApS): Frifundet for menneskehandel, men idømt en bøde på 3.000.000 kr. for bl.a. åger og overtrædelse af udlændingeloven**

T1 og T2 (et ApS) var tiltalt for menneskehandel, åger af særligt grov beskaffenhed og for overtrædelse udlændingelovens bestemmelser om beskæftigelse af ulovlig arbejdskraft, ved igennem

mere end 3 år at have udnyttet to ghanesiske statsborgere (A og B) til tvangsarbejde eller slaverilignende forhold, idet de to ghanesere i strid med sandheden var lovet hver et vellønnet arbejde som kaptajn på et fiskeskib, samt at afrejse med skibet var nært forestående. Ifølge tiltalen boede de to på fiskeskibet i hele perioden, hvor de blandt andet arbejdede med istandsættelse af skibet. De blev aflønnet med 1.200 euro pr måned og arbejdede 11 timer om dagen 6 dage om ugen, og afholdt ikke ferie i perioden. T1 havde frtaget dem deres pas og søfartsbøger, og deres opholdstilladelse i Danmark var udløbet umiddelbart efter ankomsten, hvorefter de opholdt sig og arbejdede ulovligt i Danmark, hvilket T1 udnyttede på utilbørlig vis ved bl.a. at sige, at de skulle holde lav profil og blive på skibet, fordi deres papirer ikke var i orden, ligesom T1 på utilbørlig vis udnyttede sin autoritet som chef, de forurettedes kulturelle baggrund og sårbare/fastlåste situation, samt deres afhængighedsforhold til de tiltalte, som dem der leverede bolig, mad og løn, hvilket, sammenholdt med, at de forurettede var afhængige af indkomsten til forsørgelse af deres familier i hjemlandet, gjorde, at de reelt ikke havde andre muligheder end at udføre arbejdet, hvorved det tiltalte selskab opnåede en berigelse på ikke under 2.900.000 kroner i form af sparede løn- og ferieudgifter.

Retten frifandt de to tiltale for menneskehandel, men fandt dem skyldige i åger af særligt grov beskaffenhed og overtrædelse af udlændingeloven.

Retten fandt ikke, at A og B var tvunget eller under falske forudsætninger lokket til Danmark. Retten udtalte, at for at der kan ske domfældelse efter straffelovens § 262 a for udnyttelse af personer ved tvangsarbejde eller slaverilignende arbejde, må det kræves, at der med tilstrækkelig høj grad af klarhed kan siges at have foreligget en situation, hvor de pågældende personer reelt ikke havde andre muligheder end at blive og udføre arbejdet.

Retten lagde derefter til grund, at A og B et stykke tid efter ankomsten var indkvarteret på to forskellige fiskerbåde, hvis indre fremtrådte som almindeligt godt vedligeholdt og indrettet efter danske standarder. De var således huset af T1 eller T2 under forhold, der må betegnes som sædvanlige for sømænd og fiskere. T1 leverede deres forplejning, ofte ved at tage dem med ud i en butik og lade dem handle ind for hans regning. Der er ingen oplysninger om, at kosten var ringe eller utilstrækkelig. A og B blev på intet tidspunkt overvåget og færdedes under hele opholdet frit i byen. De talte begge udmærket engelsk. A forklarede under sagen, at de en enkelt gang blev bedt om at holde lav profil og være forsigtige med, hvordan de talte med folk. B forklarede, at de to ikke holdt lav profil eller prøvede at gemme sig, og hverken A eller B forklarede, at de blev advaret mod kontakt med de danske myndigheder, eller at de i øvrigt var bange for myndighederne. De var også begge flere gange i kontakt med det danske sundhedsvæsen, og havde rig lejlighed til at tale med udenforstående. T1 havde under hele A og Bs ophold i Danmark haft deres pas og søfartsbog i sin besiddelse, men Retten fandt, at henset til ansættelsesforholdenes maritime karakter kunne dette ikke i sig selv betragtes som usædvanligt eller som et forsøg på at kontrollere de to. A og B havde efter det oplyste aldrig haft ønske om at få deres papirer udleveret. Det fandtes ikke bevist, at T1 var bevidst om, at passene udløb eller på nogen måde misbrugte dette forhold, tværtimod forsøgte han at hjælpe A med at få sit pas fornyet. T1 havde hver måned udbetalt den aftalte løn til A og B, somme tider med tillæg for ekstra arbejde, og havde efter ønske fra dem overført beløbene til udenlandske konti. Der var intet, som tydede på, at A og B ikke frit kunne disponere over deres indtægter, og de kom også selv med kontantbeløb fra flasker og andet, som de bad T1 overføre for dem. Rammerne for ansættelsesforholdet var kendt og respekteret af begge parter, og retten lagde til grund, at der undervejs var drøftelser mellem dem om såvel arbejdstid som løn. A og B var på intet tidspunkt blevet truet eller udsat for vold, og de var ikke blevet pålagt gæld for eksempelvis rejseudgifter og udgifter til lægehjælp. T1 havde efter det oplyste hjulpet til dem til lægen og betalt for deres behandling, når de ønskede det.

Overordnet fandt retten, at A og B under ansættelsen i Danmark kunne oppebære en i forhold til lønniveauet i hjemlandet acceptabel løn, mens de ventede på, at T1 fik klargjort et skib til afsejling til Afrika. De havde en klar forventning om, at de på dette skib, når det var kommet i gang med at fiske, kunne oppebære en månedsløn på 2.500 euro eller mere, og den mulighed valgte de at vente på. Retten fandt det ikke dokumenteret, at T1 havde fremkaldt eller udnyttet en vildfarelse hos A og B om deres

fremtidige stilling eller løn hos ham. Retten fandt endvidere ikke, at A og Bs situation kunne sidestilles med, at de af økonomiske årsager reelt ikke havde anden mulighed end at forblive i Danmark.

Retten fandt, at de tiltalte havde udnyttet A og Bs manglende indsigt i lønniveau og arbejdstider i Danmark, og at de udnyttede denne manglende indsigt til at fastholde de to i en aftale om en arbejdstid på 66 timer om ugen mod en grundløn på 1.200 euro om måneden, og at der var et væsentligt misforhold mellem arbejdstid og løn, hvorfor de tiltalte fandtes skyldige i åger. Henset til den tidsmæssige udstrækning af forholdet, fortjenesten ved det, og forholdets karakter i øvrigt henføres forholdet tillige under straffelovens § 286, stk. 1.

Straffen blev for T1 fastsat til fængsel i 1 år og 6 måneder, der blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

T2 blev idømt en bøde på 3.000.000 kr.

A og Bs erstatningskrav på hver 2.337.931,55 kr. blev udskudt til civilt søgsmål.